

ਗੁਰਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁੱਖੀ ਅਖਰ

। ਤੰਦੀ ਸਚੀ ਸਿਰਰਆ ਰੋਪੁ

106

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਨਾ ੧
ਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕ
ਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ ਜਪੁ ॥ ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ ॥
ਹੈਭੀਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ ॥੧॥ ਸੋ
ਚੈਸੋਚਿਨਹੋਵਈਜੇਸੋਚੀਲਖਵਾਰ ॥
ਚੁਪੈਚੁਪਨਹੋਵਈਜੇਲਾਇਰਹਾਲਿਵ

ਤਾਰ । ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁ
ਰੀਆ ਭਾਰ । ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ
ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ । ਕਿਵ ਸਚਿਆਂ
ਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ । ਹੁਕ
ਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਂ
ਲਿ । ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ
ਕਹਿਆ ਜਾਈ । ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀ

ਅ[illegible]ਹੁਕਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਹੁ ੨
ਕਮੀਉਤਮੁਨੀਚੁਹੁਕਮਿਲਿਖਿਦੁਖਸੁ
ਖੁਪਾਈਅਹਿ॥ਇਕਨਾਹੁਕਮੀਬਖਸੀ
ਸਇਕਹੁਕਮੀਸਦਾਭਵਾਈਅਹਿ॥ਹੁ
ਕਮੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਬਾਹਰਿਹੁਕਮੁਨਕੋ
ਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਜੇਬੁਝੈਤਹਉਮੈਕ
ਹੈਨਕੋਇ॥੨॥ਗਾਵੈਕੋਤਾਣੁਹੋਵੈਕਿਸੈ

ਤਾਣੁ।ਗਾਵੈਕੋਦਾਤਿਜਾਣੈਨੀਸਾਣੁ।ਗਾ
ਵੈਕੋ।ਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਆਈਆ
ਚਾਰੁ।ਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿਖਮੁਵੀ
ਚਾਰੁ।ਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨੁਖੇਹੁ।ਗਾ
ਵੈਕੋਜੀਅਲੈਫਿਰਿਦੇਹੁ।ਗਾਵੈਕੋਜਾ
ਪੈਦਿਸੈਦੂਰਿ।ਗਾਵੈਕੋਵੇਖੈਹਾਦਰਾਹ
ਦੂਰਿ।ਕਥਨਾਕਥੀਨਆਵੈਤੋਟਿ।ਕ

ਕਥਿਕਥਿਕਥੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ ॥ ਦੇਦਾਦੇਲੈ ੩
ਦੇਥਕਿਪਾਹਿ ॥ ਜੁਗਾਜੁਗੰਤਰਿਖਾਹੀ
ਖਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀਹੁਕਮਿਚਲਾਏਰਾਹੁ
ਨਾਂਨਕਵਿਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥ ਸਾਚ
ਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਇਭਾਖਿਆਭਾਉ
ਅਪਾਰੁ ॥ ਆਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿ
ਦਾਤਿਕਰਹਿਦਾਤਾਰੁ ॥ ਫੇਰਿਕਿਅਗੈਰ

ਖੀਐਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਬਾਰੁ।ਮੁਹੌਕਿ
ਬੋਲਣੁਬੋਲੀਐਜਿਤੁਸੁਣਿਧਰੇਪਿ
ਆਰੁ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾਸਚੁਨਾਉਵਡਿਆ°
ਈਵੀਚਾਰੁ।ਕਰਮੀਆਵੈਕਪੜਾਨਦ
ਰੀਮੋਖੁਦੁਆਰੁ।ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐ
੪ ਸਭੁਆਪੇਸਚਿਆਰੁ।ਥਾਪਿਆਨ
ਜਾਇਕੀਤਾਨਹੋਇ।ਆਪੇਆਪਿਨਿ

ਰੰਜੇਨੁਜੋਇਗਾ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਪਾਇ ੪
ਆਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗਾਵੀਐਗੁਣੀਨਿਧਾ
ਨੁ॥ਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐਮਨਿਰਖੀਐਭਾਉ
ਦੁਖੁਪਰਹਰਿਸੁਖੁਘਰਿਲੈਜਾਇ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਦੰਗੁਰਮੁਖਿਵੇਦੰਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ॥ਗੁਰੁਈਸਰੁਗੁਰੁਗੋਰਖੁਬਰਮਾ
ਗੁਰੁਪਾਰਬਤੀਮਾਈ॥ਜੇਹਉਜਾਣਾਆਖਾ

ਖਾਨਾਹੀਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ।ਗੁਰਾਇਕ
ਦੇਹਿਬੁਝਾਈ।ਸਭੁਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾ
ਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ।੫।ਤੀਰਥਿਨਾਵਾਂ
ਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਵਿਣੁਭਾਣੇਕਿਨਾਇਕਰੀ॥
ਜੇਤੀਸਿਰਠਿਉਪਾਈਵੇਖਾਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿ
ਮਿਲੈਲਈ।ਮਤਿਵਿਚਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾ
ਣਿਕਜੇਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ।ਗੁਰਾ

ਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾ ੫
ਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੫॥ਜੇ
ਜੁਗਚਾਰੇਆਰਜਾਹੋਰਦਸੂਣੀਹੋਇ॥
ਨਵਾਖੰਡਾਵਿਚਿਜਾਣੀਐਨਾਲਿਚਲੈਸਭੁ
ਕੋਇ॥ਚੰਗਾਨਾਉਰਖਾਇਕੈਜਸੁਕੀਰਤਿ
ਜਗਿਲੇਇ॥ਜੇਤਿਸੁਨਦਰਿਨਆਵਈ
ਤਵਾਤਨਪੁਛੈਕੇ॥ਕੀਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟੁ

ਕਰਿਦੋਸੀਦੋਸੁਧਰੇ॥ਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਿਗੁ
ਣੁਕਰੇਗੁਣਵੰਤਿਆਂਗੁਣੁਦੇਇ॥ਤੇਹਾਕੋਇਨ
ਸੁਝਈਜਿਤਿਸੁਗੁਣੁਕੋਇਕਰੇ॥੭॥ਸੁਣਿਐ
ਸਿਧਪੀਰਸੁਰਿਨਾਥ॥ਸੁਣਿਐਧਰਤਿਧ
ਵਲਆਕਾਸ॥ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੋਅਪਤਾ
ਲ॥ਸੁਣਿਐਪੋਹਿਨਸਕੈਕਾਲੁ॥ਨਾਨਕ
ਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪ

ਪਕਾਨਾਸੁ।੮।।ਸੁਣਿਐਈਸਰੁਬਰਮਾ
ਇੰਦੁ।ਸੁਣਿਐਮੁਖਿਸਾਲਾਹਣੁਮੰਦੁ।ਸੁ
ਣਿਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦ।ਸੁਣਿਐਸਾਸ
ਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਵੇਦ।ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿ
ਗਾਸੁ।ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ।੯।ਸੁ
ਣਿਐਸਰਾਗੁਣਾਕੇਗਾਹਾ।ਸੁਣਿਐਸੇਖ
ਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹਾ।ਸੁਣਿਐਅੰਧੇਪਾਵਹਿ

ਰਾਹੁ ॥ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥ਨਾ
ਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ਸੁਣਿਐ ਦੂ
ਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥ ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕ
ਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ
ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

੧੧ ॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ
ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟ
ਨ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾ
ਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੨ ॥ ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ
ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ
॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇ

ਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋ
ਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੩॥
ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾ
ਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥
ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥ ਐਸਾ ਨਾ
ਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ
ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ

ਰਪਰਧਾਨੁ॥ ਪੰਚੇਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿ
ਮਾਨੁ॥ ਪੰਚੇਸੋਹਹਿਦਰਿਰਾਜਾ
ਨੁ॥ ਪੰਚਾਕਾਗੁਰੁਏਕੁਧਿਆਨੁ॥ ਜੇਕੋ
ਕਹੈਕਰੈਵੀਚਾਰੁ॥ ਕਰਤੇਕੈਕਰਣੈਨਾ
ਹੀਸੁਮਾਰੁ॥ ਧੌਲੁਧਰਮੁਦਇਆਕਾ
ਪੂਤੁ॥ ਸੰਤੋਖੁਥਾਪਿਰਖਿਆਜਿਨਿ
ਸੂਤਿ॥ ਜੇਕੋਬੁਝੈਹੋਵੈਸਚਿਆਰੁ॥ ਧ

ਧਉਲੈਉਪਰਿਕੇਤਾਭਾਰੁ॥ਧਰਤੀਹੋਰੁ
ਪਰੈਹੋਰੁਹੋਰੁ॥ਤਿਸਤੇਭਾਰੁਤਲੈਕ
ਵਣੁਜੋਰੁ॥ਜੀਅਜਾਤਿਰੰਗਾਕੇਨਾ
ਮਾ॥ਸਭਨਾ॥ਸਭਨਾਲਿਖਿਆ
ਵੁੜੀਕਲਾਮ॥ਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਜਾ
ਣੈਕੋਇ॥ਲੇਖਾਲਿਖਿਆਕੇਤਾਹੋਇ
॥ਕੇਤਾਤਾਣੁਸੁਆਲਿਹੁਰੂਪੁ॥ਕੇਤੀਦਾ

ਤਿਜਾਣੈਕੋਣੁਕੂਤੁ॥ ਕੀਤਾਪਸਾਉਏਕੋਕ
ਵਾਉ॥ ਤਿਸਤੇਹੋਏਲਖਦਰੀਆਉ॥ ਕੁ
ਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥ ਵਾਰਿਆ
ਨੰਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭ
ਲੀਕਾਰ॥ ਤੂੰਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ
੧੬॥ ਅਸੰਖਜਪਅਸੰਖਭਾਉ॥ ਅਸੰ
ਖਪੂਜਾਅਸੰਖਤਪਤਾਉ॥ ਅਸੰਖਗਰ

ਰੰਥਮੁਖਿਵੇਦਪਾਠ ॥ ਅਸੰਖਜੋਗੁਮਨਿਰ
ਹਹਿਉਦਾਸ ॥ ਅਸੰਖਭਗਤਗੁਣਗਿ
ਆਨੁਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅਸੰਖਸਤੀਅਸੰਖਦਾ
ਤਾਰ ॥ ਅਸੰਖਸੂਰਮੁਹਿਭਖਸਾਰ ॥ ਅ
ਸੰਖਮੋਨਿਲਿਵਲਾਇਤਾਰ ॥ ਕੁਦਰਤਿ
ਕਵਣਕਹਾਂਵੀਚਾਰ ॥ ਵਾਰਿਆਨਜਾ
ਵਾਏਕਵਾਰ ॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀ

ਕਾਰਾਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੬
॥ਅਸੰਖਮੂਰਖਅੰਧਘੋਰ॥ਅਸੰਖਚੋਰਹ
ਰਾਮਖੋਰ॥ਅਸੰਖਅਮਰਕਰਿਜਾਹਿਜੋਰ
॥ਅਸੰਖਗਲਵਢਹਤਿਆਕਮਾਹਿ॥ਅਸੰ
ਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਿਜਾਹਿ॥ਅਸੰਖਕੂੜਿਆ
ਰਕੂੜੇਫਿਰਾਹਿ॥ਅਸੰਖਮਲੇਛਮਲੁਭ
ਖਿਖਾਹਿ॥ਅਸੰਖਨਿੰਦਕਸਿਰਿਕਰਹਿਭਾਰੁ

9

॥ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਆ ੧੧
ਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭ
ਲੀਕਾਰ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ
॥੧੮॥ਅਸੰਖਨਾਵਅਸੰਖਥਾਵ॥ਅ
ਗੰਮਅਗੰਮਅਸੰਖਲੋਅ॥ਅਸੰਖਕਹ
ਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਹੋਇ॥ਅਖਰੀਨਾਮੁਅਖ
ਰੀਸਾਲਾਹ॥ਅਖਰੀਗਿਆਨੁਗੀਤ

ਗੁਣਗਾਹਾਅਖਰੀਲਿਖਣੁਬੋਲਣੁਬਾ
ਣਿ। ਅਖਰਾਸਿਰਿਸੰਜੋਗੁਵਖਾਣਿ। ਜਿ
ਨਿਏਹਿਲਿਖੇਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿ। ਜਿਵ
ਫੁਰਮਾਏਤਿਵਤਿਵਪਾਹਿ। ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੇ
ਤਾਨਾਉ। ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਹੀਕੋਥਾਉ। ਕੁ
ਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ। ਵਾਰਿਆਨ
ਜਾਵਾਏਕਵਾਰ। ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀ

ਕਾਰ॥ਤ੍ਰੈਸਦਾਸਕਲਾਅਤਿਨਿਰਵਿਕਾਰ ੧ ॥ ੧੨
ਦਾ॥ਭਗਤੀਮੈਹਥੋਪੈਰਤਨੁਦੇਹਾ॥ਧਾਰਥੀਏ
ਤੇਉਤਰਮੁਖਦੇਹਾ॥ਸੂਤਪਲੀਤ੍ਰਕਿਪਤੂੰਹੋਇ
ਏਦੇਨਾ॥ਤੂੰਨੂੰਕਣੀਮੈਏਹੁਦੋਸਾ॥ਭਗਤੀਮੈ
ਅਤਿਪਾਪਾਕੇਮੈਂਰੀਆ॥ਏਹੁਪੈਸੋਹੈਕੇਰੀਕਾ
ਰ॥ਪੁੰਨੀਪਾਪੀਆਖਹੁਨਾਹਿ॥ਰਹਿਕਰਿ
ਕਰਣਾਲਿਖਿਲੈਜਾਹੁ॥ਆਪੇਹੀਜਿਆ

ਪੇਹੀਖਾਹੁ ।ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਆਵਹੁਜਾਹੁ
੧੯ ।ਤੀਰਥੁਤਪੁਦਇਆਦਤੁਦਾਨੁ ।ਜੇ
ਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾਮਾਨੁ ।ਸੁਣਿਆਮੰਨਿਆ
ਮਨਿਕੀਤਾਭਾਉ ।ਅੰਤਰਗਤਿਤੀਰਥਿ
ਮਲਿਨਾਉ ।ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਮੈਨਾਹੀਕੋ
ਇ ।ਵਿਣੁਗੁਣਕੀਤੇਭਗਤਿਨਹੋਇ ।ਸੁ
ਅਸਤਿਆਥਿਬਾਣੀਬਰਮਾਉ ।ਸਤਿਸੁ

ਹਾਣੁਸਦਾਮਨਿਚਾਉ।ਕਵਣੁਸੁਵੇਲਾ ੧੩
ਵਖਤੁਕਵਣੁਕਵਣੁਥਿਤਿਕਵਣੁਵਾਰੁ।।
ਕਵਣਿਸਿਰੁਤੀਮਾਹੁਕਵਣੁਜਿਤੁਹੋਆ
ਆਕਾਰੁ।ਵੇਲਨਪਾਈਆਪੰਡਤੀਜਿਹੋਵੈ
ਲੇਖੁਪੁਰਾਣੁ।ਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆ
ਜਿਲਿਖਨਿਲੇਖੁਕੁਰਾਣੁ।ਥਿਤਿਵਾਰੁਨ
ਜੋਗੀਜਾਣੈਰੁਤਿਮਾਹੁਨਕੋਈ।ਜਾਕਰਤ

ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਕਿ
ਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰ
ਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ
ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਵਡਾ
ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ
ਅਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੌ ਜਾਣੈ ਗਇਆ ਨ
ਸੋਹੈ ॥੨੧॥ ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆ

ਗਾਸਾਅਗਾਸਾ।ਓੜਕਓੜਕਭਾਲਿਥ ੧੪
ਕੇਵੇਦਕਹਨਿਇਕਵਾਤਿ।ਸਹਸਅਠ
ਰਹਕਹਨਿਕਤੇਬਾਅਸਲੂਇਕੁਧਾਤੁ।
ਲੇਖਾਹੋਇਤਾਲਿਖੀਐਲੇਖੈਹੋਇਵਿਣਾ
ਸੁ।ਨਾਨਕਵਡਾਆਖੀਐਆਪੇਜਾਣੈ
ਆਪੁ।੨੧।ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਿਏਤੀ
ਸੁਰਤਿਨਪਾਈਆ।ਨਦੀਆਅਤੇਵਾ

ਹਪਵਹਿਸਮੁੰਦਿਨਜਾਣੀਅਹਿ ।। ਸਮੁੰ
ਦਸਾਹਸੁਲਤਾਨਗਿਰਹਾਸੇਤੀਮਾਲੁ
ਧਨੁ ।। ਕੀੜੀਤੁਲਿਨਹੋਵਨੀਜੇਤਿਸੁ
ਮਨਹੁਨਵੀਸਰਹਿ ।। ੨੨ ।। ਅੰਤੁਨਸਿ
ਫਤੀਕਹਣਿਨਅੰਤੁ ।। ਅੰਤੁਨਕਰਣੈਦੇ
ਣਿਨਅੰਤੁ ।। ਅੰਤੁਨਵੇਖਣਿਸੁਣਣਿਨ
ਅੰਤੁ ।। ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕਿਆਮਨਿਮੰਤੁ

ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕੀਤਾਆਕਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁਨ ੨੫
ਜਾਪੈਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁਕਾਰਣਿਕੇਤੇ
ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ ਤਾਕੇਅੰਤੁਨਪਾਏਜਾ
ਹਿ ॥ ਏਹੁਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇ ॥ ਬਹੁਤਾ
ਕਹੀਐਬਹੁਤਾਹੋਇ ॥ ਵਡਾਸਾਹਿਬੁ
ਊਚਾਥਾਉ ॥ ਊਚੇਊਪਰਿਊਚਾਨਾਉ
॥ ਏਵਡੁਊਚਾਹੋਵੈਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁਊਚੇਕ

ਉਜਾਣੈਸੋਇ ॥ ਜੇਵਡੁਆਪਿਜਾਣੈਆ
ਪਿਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੀਦਾ
ਤਿ ॥੨੪॥ ਬਹੁਤਾਕਰਮੁਲਿਖਿਆ
ਨਜਾਇ ॥ ਵਡਾਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ
॥ ਕੇਤੇਮੰਗਹਿਜੋਧਅਪਾਰ ॥ ਕੇਤਿਆ
ਗਣਤਨਹੀਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕੇਤੇਖਪਤੁਟਹਿ
ਵੇਕਾਰ ॥ ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰੁਪਾਹਿ ॥ ਕੇ

ਤਾ ।ਕੇਤੇਮੂਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿ ।ਕੇਤਿ ੧੬
ਆਦੂਖਭੂਖਸਦਮਾਰ ।ਏਹਿਭਿਦਾ
ਤਿਤੇਰੀਦਾਤਾਰ ।ਬੰਦਿਖਲਾਸੀਭਾਣੈਹੋ
ਇ ।ਹੋਰੁਆਖਿਨਸਕੈਕੋਇ ।ਜੇਕੋਖਾ
ਇਕੁਆਖਣਿਪਾਇ ।ਓਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀ
ਆਮੁਹਿਖਾਇ ।ਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਦੇ
ਇ ।ਆਖਹਿਸਿਭਿਕੇਈਕੇਇ ।ਜਿ

ਸਨੋਬਖਸੇਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹੁ ॥ ਨਾ
ਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹੁ ੨੪ ॥ ਅ
ਮੁਲਗੁਣਅਮੁਲਵਾਪਾਰੁ ॥ ਅਮੁਲ
ਵਾਪਾਰੀਏਅਮੁਲਭੰਡਾਰੁ ॥ ਅਮੁਲ
ਆਵਹਿਅਮੁਲਲੈਜਾਹਿ ॥ ਅਮੁਲ
ਭਾਇਅਮੁਲਸਮਾਹਿ ॥ ਅਮੁਲਧ
ਰਮੁਅਮੁਲਦੀਬਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁਤੁਲੁ

ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ ਅ
ਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁ
ਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿ
ਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ
ਲਾਇ ॥ ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣੁ ॥
ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥ ਆ
ਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ॥ ਆਖਹਿ ਗੋ

ਪੀਤ੍ਰੈਗੋਵਿੰਦ॥ ਆਖਹਿਈਸਰਆਖ
ਹਿਸਿਧ॥ ਆਖਹਿਕੇਤੇਕੀਤੇਬੁਧ॥ ਆ
ਖਹਿਦਾਨਵੁਆਖਹਿਦੇਵ॥ ਆਖਹਿਸੁ
ਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸੇਵ॥ ਕੇਤੇਆਖਹਿਆਖ
ਣਿਪਾਹਿ॥ ਕੇਤੇਕਹਿਕਹਿਉਠਿਉਠਿਜਾਹਿ
॥ ਏਤੇਕੀਤੇਹੋਰਿਕਰੇਹਿ॥ ਤਾਆਖਿਨਸ
ਕਹਿਕੇਈਕੇਇ॥ ਜੇਵਡੁਭਾਵੈਤੇਵਡੁਹੋਇ

ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਾਚਾਸੋਇ॥ਜੇਕੋਆਖੈ ੧੯
ਹੈਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ॥ਤਾਲਿਖੀਐਸਿਰਿਗਾਵਾ
ਰਾ॥ਗਾਵਾਰੁ॥੨੬॥ਸੋਦਰੁਕੇਹਾਸੋਘਰੁਕੇਹਾ°
ਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ਵਾਜੇਨਾਦ
ਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਵਾਵਣਹਾਰੇ॥
ਕੇਤੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਨਿਕੇਤੇ
ਗਾਵਣਹਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਤੁਹਨੋਪਉਣੁ
ਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆ°

ਕੋ॥ਗਾਵਹਿਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣ
ਹਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵ
ਹਿਈਸਰੁਬਰਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਾਸਵ
ਰੇ॥ਗਾਵਹਿਇੰਦਇਦਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵ
ਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਸਿਧਸਮ
ਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧਵਿਚਾਰੇ॥ਗਾ
ਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਹਿਵੀਰਕਰ
ਰਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀ

ਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿ
ਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗਾਮ
ਛੁਪਇਆਲੇ॥ਗਾਵਨਿਰਤਨਉ
ਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ॥
ਗਾਵਹਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵ
ਹਿਖਾਣੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡਲ
ਵਰਭੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਰੇ॥ਸੇ

ਈਤੁਧੁਨੋਗਾਵਹਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿਰਤੇ
ਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ।ਹੋਰਿਕੇਤੇਗਾਵ
ਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿ
ਆਵੀਚਾਰੇ।ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁ
ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ।ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾ
ਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ।ਰੰ
ਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾ

ਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇ ੨੦
ਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵੁ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿ
ਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਹੁ
ਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾ
ਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾ
ਈ ॥ ੨੭ ॥ ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ
ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥ ਖਿੰਥਾ ਕਾ ੦

ਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿਡੰਡਾਪ
ਰਤੀਤਿ॥ਆਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀ
ਮਨੁਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤੁ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈ
ਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅ
ਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੮॥
ਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁਦਇਆਭੰਡਾਰਣਿ
ਘਟਿਘਟਿਵਾਜਹਿਨਾਦ॥ਆਪਿਨਾਥੁ

ਨਾਥੀਸਭਜਾਕੀਰਿਧਿਸਿਧਿਅਵਰਾਸਾ
ਦ॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਦੁਇਕਾਰਚਲਾਵਹਿ
ਲੇਖੇਆਵਹਿਭਾਗ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆ
ਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹ
ਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੯॥ਏਕਾਮਾਈ
ਜੁਗਤਿਵਿਆਈਤਿਨਿਚੇਲੇਪਰਵਾਣੁ॥
ਇਕੁਸੰਸਾਰੀਇਕੁਭੰਡਾਰੀਇਕੁਲਾਏਦੀ

ਬਾਣੁ ॥ ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ
ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ
ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ
ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹ
ਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੩੦ ॥ ਆਸਣੁ ਲੋ
ਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏ
ਕਾ ਵਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥

ਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸਾਚੀਕਾਰ॥ਆਦੇਸੁਤਿ ੨੨
ਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿ
ਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੦॥ਇ
ਕਦੂਜੀਭੌਲਖਹੋਹਿਲਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀ
ਸ॥ਲਖੁਲਖੁਗੇੜਾਆਖੀਅਹਿਏਕੁਨਾਮੁ
ਜਗਦੀਸ॥ਏਤੁਰਾਹਿਪਤਿਪਵੜੀਆਚ
ੜੀਐਹੋਇਇਕੀਸ॥ਸੁਣਿਗਲਾਆਕਾਸ
ਕੀਕੀਟਾਆਈਰੀਸ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾ

ਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸਾ ॥੩੧॥ ਆਖਣਿ ਜੋ
ਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ
ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ
ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗ
ਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇ
ਖੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੨॥
॥ ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ॥ ਪਵਣਿ ਪਾਣੀ

ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ੨੩
ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮਸਾਲਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀ
ਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇ
ਕ ਅਨੰਤ ॥ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ
ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਸੋਹ
ਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ
ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥ ੩ ੪ ॥ ਧਰਮੰ

ਖੰਡਕਾਏਹੋਧਰਮੁ॥ਗਿਆਨਖੰਡਕਾ
ਆਖਹੁਕਰਮੁ॥ਕੇਤੇਪਵਣਪਾਣੀਵੈਸੰ
ਤਰਕੇਤੇਕਾਨਮਹੇਸ॥ਕੇਤੇਬਰਮੇਘਾੜ
ਤਿਘੜੀਅਹਿਰੂਪਰੰਗਕੇਵੇਸ॥ਕੇਤੀਆ
ਕਰਮਭੂਮੀਮੇਰਕੇਤੇਕੇਤੇਧੂਉਪਦੇਸ॥
॥ਕੇਤੇਇੰਦਚੰਦਸੂਰਕੇਤੇਕੇਤੇਮੰਡਲਦੇਸ
॥ਕੇਤੇਸਿਧਬੁਧਨਾਥਕੇਤੇਕੇਤੇਦੇਵੀਵੇ
ਸ॥ਕੇਤੇਦੇਵਦਾਨਵਮੁਨਿਕੇਤੇਕੇਤੇਰਤਨ

ਸਮੁੰਦਾ।ਕੇਤੀਆਖਾਣੀਕੇਤੀਆਬਾਣੀ। ੨੪
ਕੇਤੇਪਾਤ੍ਰਨਰਿੰਦੁ।ਕੇਤੀਆਸੁਰਤੀਸੇਵ
ਕਕੇਤੇਨਾਨਕਅੰਤੁਨਅੰਤੁ। ੩੪ ।।ਗਿ
ਆਨਖੰਡਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰਚੰਡੁ।ਤਿਥੈ
ਨਾਦਬਿਨੋਦਕੋਡਅਨੰਦੁ।ਸਰਮਖੰਡਕੀ
ਬਾਣੀਰੂਪੁ।ਤਿਥੈਘਾੜਤਿਘੜੀਐਬ
ਹੁਤਅਨੂਪੁ।ਤਾਕੀਆਗਲਾਕਥੀਆ

ਨਜਾਇ॥ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ॥ਤਿ
ਥੈਘੜੀਐਸੁਰਤਿਮਤਿਮਨਿਬੁਧਿ॥ਤਿ
ਥੈਘੜੀਐਸੁਰਾਸਿਧਾਕੀਸੁਧਿ॥੩੬॥ਕਰਮ
ਖੰਡਕੀਬਾਣੀਜੋਰੁ॥ਤਿਥੈਹੋਰੁਨਕੋਈਹੋਰੁ
ਤਿਥੈਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ॥ਤਿਨਮਹਿਰਾਮ
ਰਹਿਆਭਰਪੂਰ॥ਤਿਥੈਸੀਤੋਸੀਤਾਮ
ਹਿਮਾਮਾਹਿ॥ਤਾਕੇਰੂਪਨਕਥਨੇਜਾਹਿ

ਨਾਓਹਿਮਰਹਿਨਠਾਗੇਜਾਹਿ॥ ਜਿਨੈਕੈਰਾਮ ੨੫
ਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ ਤਿਥੈਭਗਤਵਸਹਿਕੇਲੋਇ॥ ੩
ਕਰਹਿਅਨੰਦੁਸਚਾਮਨਿਸੋਇ॥ ਸਚਖੰਡਿ
ਵਸੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲ
॥ ਤਿਥੈਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡ॥ ਜੇਕੋਕਥੈਤਅੰਤਨ
ਅੰਤ॥ ਤਿਥੈਲੋਅਲੋਅਆਕਾਰ॥ ਜਿਵਜਿਵ
ਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਵਕਾਰੁ॥ ਵੇਖੈਵਿਗਸੈਕਰਿ
ਵੀਚਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ॥੩੭॥

ਜਤੁਪਹਾਰਾਧੀਰਜੁਸੁਨਿਆਰੁ॥ਅਹਰਣਿ
ਮਤਿਵੇਦੁਹਥੀਆਰੁ॥ਭਉਖਲਾਅਗ
ਨਿਤਪਤਾਉ॥ਭਾਂਡਾਭਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਤੁਢਾਲਿ
ਘੜੀਐਸਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲ॥ਜਿਨਕਉਨ
ਦਰਿਕਰਮੁਤਿਨਕਾਰ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦ
ਰਿਨਿਹਾਲ॥੩੮॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ਪਵਣੁਗੁ
ਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤੁ॥ਦਿਵ

ਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲ ੬
ਜਗਤੁ॥ਚੰਗਿਆਈਆਬੁਰਿਆਈਆ
ਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੂਰਿ॥ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀ
ਕੇਨੇੜੈਕੇਦੂਰਿ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆ
ਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜ
ਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੧॥ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀਸੁਖਮਨੀਮਹਲਾ੫॥

॥ਸਲੋਕੁ ॥ਆਦਿਗੁਰਏਨਮਹਿ॥ਜੁਗਾ
ਦਿਗੁਰਏਨਮਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰਏਨਮਹਿ॥
ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮਹਿ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
॥ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਵਉ॥
ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵਉ॥ਸਿਮਰ
ਉਜਾਸੁਬਿਸੰਭਰਏਕੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨ
ਤਅਨੇਕੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਧਾਖਰ

॥ਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮ੍ਇਕਆਖਰ॥ਕਿਨਕਾ ੨੧

ਇਕਜਿਸੁਜੀਅਬਸਾਵੈ॥ਤਾਕੀਮਹਮਾਗ

ਨੀਨਆਵੈ॥ਕਾਂਖੀਏਕੈਦਰਸੁਤਿਹਾਰੋ॥ਨ

ਾਨਕਉਨਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰੋ॥੧॥ਸੁਖਮਨੀਸੁ

ਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਭਗਤਿਜਨਾਕੈਮਨ

ਿਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗ

ਰਭਿਨਬਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੂਖੁਜਮੁ

ਕੈ ਨਾਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਲੁਪਰਹਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈ
॥ਸਿਮਰਨਿਦੁਸਮਨੁਟਰੈ॥ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰ
ਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਸਿਮਰ ਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਭਉਨਬਿਆਪੈ
ਨਿ ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਪ੍ਰਭਕਾ
ਸਿਮਰਨੁਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾ
ਨਕਹਰਿਰੰਗਿ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਰਿਧਿ

ਸਿਧਿਨਉਨਿਧਿ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਿ ੨੮
ਆਨੁਧਿਆਨੁਤਤੁਬੁਧਿ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮ
ਰਨਿਜਪਤਪਪੂਜਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਬਿਨਸੈਦੂਜਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤੀਰਥ
ਇਸਨਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਦਰਗਹਮਾਨੀ॥ ਸਿਮ
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹੋਇਸੁਭਲਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈ ਰਨਿ
ਸਿਮਰਨਿਸੁਫਲਫਲਾ॥ਸੇਸਿਮਰਹਿ

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ਨਾਨਕ ਤਾ
ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰ
ਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧ
ਰੇ ਮੂਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁ
ਝੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ
॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ

ਸਿਮਰਨਿਮਨਕੀਮਲੁਜਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ ੨੯
ਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ਪ੍ਰਭੁਜੀਬਸਹਿਸਾ
ਧਕੀਰਸਨਾ॥ਨਾਨਕਜਨਕਾਦਾਸਨਿ
ਦਸਨਾ॥੪॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਧਨਵੰ
ਤੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਤਿਵੰਤੇ॥ਪ੍ਰਭ
ਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿ
ਮਰਹਿਸੇਪੁਰਖਪਰਧਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮ

ਬੇ ਰਹਿਸੇਂਮੁਹਤਾਜੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇ
ਸਭਕੇਰਾਜੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਸੁਖ
ਵਾਸੀ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਦਾਅਬਿ
ਨਾਸੀ॥ਸਿਮਰਨਤੇਲਾਗੇਜਿਨਆ
ਪਿਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਜਨਕੀਮੰਗੈਰ
ਵਾਲਾ॥੫॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਰ
ਉਪਕਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿ

ਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ੩੦ ਰਿ
ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ
ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ
ਆਤਮ ਜੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ
ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿ
ਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬ
ਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿ

ਨੁਜਾਗਿ॥ਨਾਨਕਸਿਮਰਨੁਪੂਰੈਭਾਗਿ
੪॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਰਜਪੂਰੇ॥ਪ੍ਰਭਕੈ
ਸਿਮਰਨਿਕਬਹੁਨਝੂਰੇ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮ
ਰਨਿਹਰਿਗੁਨਬਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਸਹਜਿਸਮਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਨਿਹ
ਚਲਆਸਨੁ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਮਲ
ਬਿਗਾਸਨੁ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨ

ਘਟਨ੍ਹਨਕਾਰ ॥ ਸੁਖਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨਿਕਾਅੰ ੩੧
ਤੁਨਪਾਰਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਜਿਨਕਉਪ੍ਰ
ਭਮਇਆ ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਸਰਨੀਪ
ਇਆ ॥੭॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਕਰਿਭਗਤਿ
ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਲਗਿਬੇਦਉ
ਪਾਏ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਭਏਸਿਧਜਤੀਦਾਤੇ
॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਨੀਚਚਹੁਕੁੰਟਜਾਤੇ ॥ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਨਿਧਾਰੀਸਭਧਰਨਾ ॥ ਸਿਮਰਿ

ਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾਰਨਕਰਨਾ॥ਹਰਿਸਿ
ਮਰਨਿਕੀਓਸਗਲਅਕਾਰਾ॥ਹਰਿ
ਸਿਮਰਨਿਮਹਿਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਨਿਤਿਨਿ
ਪਾਇਆ॥੮॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਦੀਨਦਰ
ਦਦੁਖਭੰਜਨਾਘਟਿਘਟਿਨਾਥਅਨਾ
ਥ॥ਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਆਇਓਨਾਨਕਕੇ

ਪ੍ਰਭ ਸਾਥਿ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ੩੨
ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥ ਮਨ ਊਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾ
ਈ ॥ ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥ ਤ
ਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥ ਜਹ ਮੁਸਕ
ਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾ
ਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨ
ਹੀ ਤਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ

ਹੁ ਸੁਖ ਧਿਆਨੇ ॥੭॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਰਾਜਾ
ਦੁਖੀਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ
॥ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜ
ਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿ
ਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਘਾਵੈ
ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਨਾ
ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮ
ਐ ਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰ

ਸ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਛੂਟਤ ਨਾਹੀ ਕੋਟਿ ਲ ੩੪

ਖ ਬਾਹੀ। ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ। ਅ ਜਪ

ਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ। ਹਰਿ ਕ ੦

ਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ। ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨ

ਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮ। ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥

।ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਧੋਵੈ। ਹਰਿ ਕਾ ਨ ੦

ਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ। ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰ

ਗਿ। ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ॥ ।੩॥

।ਜਿਹਮਾ ਰਹਿਕੇਗਨੇਸਾਧਿਨਕੇਸਾ
ਧਰਿਕਮਾਤੁਉਦਾਸੀਕਿਤੋਸਾ ।ਜਿ
ਹਪੈਤ੍ਰੈਮਹਿੰਸੰਧਰੁਧਾਰਣਾ ।ਧਰਿਕਾ
ਮਾਸੁਸੋਕਿਤੁਜੀਅਾਰਣਾ ।ਜਰਧਾਪੈਥ
ਤੇਰਾਕੇਨਾਸਿਛਾਨੂੰ ।ਧਰਿਕਾਮਾਸੁਤੁਹ
ਅਾ ਨਾਲਿਪਛਾਨੁ ।ਜਹਮਧਾਲੁਹਿੰਨੇਤਪ
ਤਿਥਰਹੁਧਾਆ ।ਤਰਧਰਿਕੇਨਾਮਕੀਤੁਸ
ਤੁਪਰਿਛਾਸਾ ।ਜਰਧਾਤ੍ਰਿਧਾਸਨਤੁਸ

ਆਪਿ ਕਰੈ ਧੋ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਗਾਵਿਹ ੨੫
ਕਿਆਂ ਮਿ੍ਤਿ ਖਰੈ ਧੋ ॥੪॥ ਭਗਤਿ ਜਨਾ
ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ
ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓ
ਟ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ
॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥

ਹਰਿਜਨਿਕੈਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ।ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਿਜਨਕੀਨੋਦਾਨੁ।ਮਨਤਨਰੰਗਿ
ਰਤੇਰੰਗਿਏਕੈ।ਨਾਨਕਜਨਕੈਬਿਰਤਿ
੩ ਬਿਬੇਕੈ।੭।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਮੁਕਤਿ
ਜੁਗਤਿ।ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਕਉਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਭੁਗਤਿ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਾਰੂਪ
ਰੰਗੁ।ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਬਪਰੈਨ

ਭੈਰਉ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮਜਨਕੀਵਡਿਆ ੩੯
ਈ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਜਨਸੋਭਾਪਾਈ॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਭੋਗਜੋਗ॥ਹ
ਰਿਨਾਮਜਪਤਕਛੁਨਾਹਿਬਿਓਗੁ॥ਜ
ਨਰਾਤਾਹਰਿਨਾਮਕੀਸੇਵਾ॥ਨਾਨਕਪੂ
ਜੈਹਰਿਹਰਿਦੇਵਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਨ
ਕੈਮਾਲੁਖਜੀਨਾ॥ਹਰਿਧਨੁਜਨਕਉ

ਆਪਿਪ੍ਰਭੁਦੀਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਨਕੈ
ਓਟਸਤਾਣੀ॥ਹਰਿਪ੍ਰਤਾਪਿਜਨਅਵ
ਰਨਜਾਣੀ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜਨਹਰਿਰਸਿਰਾ
ਤੇ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਨਾਮਰਸਿਮਾਤੇ॥ਆ
ਠਪਹਰਿਜਨੁਹਰਿਹਰਿਜਪੈ॥ਹਰਿਕਾ
ਭਗਤੁਪ੍ਰਗਟਿਨਹੀਛਪੈ॥ਹਰਿਕੀਭ
ਗਤਿਮੁਕਤਿਬਹੁਕਰੈ॥ਨਾਨਕਜਨਸੰ

ਰਿਕੇਤੇਤੈਹੋ॥ਪਾਰਜਾਤੁਇਹੁਹਰਿਕੋਨਾ
ਮੁ॥ਕਾਮਧੇਨਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਮ॥ਸ
ਭਤੇਊਤਮਹਰਿਕੀਕਥਾ॥ਨਾਮੁਸੁਨਤਦ
ਰਦਦੁਖਲਥਾ॥ਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਸੰਤਰਿ
ਦਵਸੈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਿਦੁਰਤੁਸਭੁਨਸੈ॥ਸੰ
ਤਕਾਸੰਗੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ਸੰਤਕੀ
ਸੇਵਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਨਾਮਤੁਲਿਕਛੁ

ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾ
ਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰ
ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲਿ ॥ ਪੂਜਸਿ
ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥
॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ
ਧਿਆਨ ॥ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆ
ਨ ॥ ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧ੍ਰਮ ਕਿਰਿ

ਆਗ।ਸਰਬਲੋਤਿਆਗਾਸ੍ਰਨਾਮਪੇਢਿਰਿਆ ੦੩੮
।ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਏਬਹੁਜਤਨਾ।ਪੁੰਨਦ
ਨਹੋਮੇਬਹੁਰਤਨਾ।ਸਰੀਰਕਟਾਇਹੋਮੈਕ
ਰਿਰਾਤੀ।ਵਰਤਿਨੇਮਕਰੈਬਹੁਭਾਂਤੀ।ਨਹੀ
ਤੁਲਿਰਾਮਨਾਮਬੀਚਾਰ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮੁਜਪੀਐਇਕਬਾਰ।੧।ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿ
ਥਮੀਫਿਰੈਚਿਰਜੀਵੈ।ਮਹਾਉਦਾਸਤਪੀਸ੍ਰ
ਥੀਵੈ।ਅਗਨਿਮਾਹਿਹੋਮਤਪਰਾਨ।ਕਨਿ

ਰਸਮੈਦਰਭ੍ਰਮਦਾਨਾ ॥ ਨਿਵਲੀਕਰਮਕ
ਰੇਥੁਹੁਆਸਨਾ ॥ ਜੋਨਮਾਰਗਾਸਿਜਮਅਤਿ
ਸਾਧਨਾ ॥ ਨਿਸਚਨਿਸਥਕਾਰਿਸਗੀਤ੍ਰਕਟ
ਹੋ ॥ ਤ੍ਰਿਭ੍ਰਿਲਿਹਿਤ੍ਰਿਮੈਮੈਲੁਨਜਾਵੈ ॥ ਹਰਿਕੇਨ
ਸਮਸਮਸਰਕਹੁਨਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨ
ਜਪਤ੍ਰਕਾਤਿਪਾਹੀ ॥੨॥ ਸਨਕਾਸਨਾਤਿਰਥ
ਟੇਪਕ੍ਰਟੇ ॥ ਗਾਵਕਗੁਸਾਮਾਨ੍ਰਨਸਨਤੇਛੁਟੇ
ਸੇਚਕਟੇਨਿਨਸਅਤ੍ਰਗਾਤੀ ॥ ਸਨਕੀਸੇਵ

ਨਤਨਤੇਜਾਤਿ॥੨॥ਇਸਦੇਹੀਕਉਬਹੁਸਾ
ਧਨਾਕਰੈ॥ਮਨਤੇਕਬਹੂਨਬਿਖਿਆ
ਟਰੈ॥ਜਲਿਧੋਵੈਬਹੁਦੇਹਅਨੀਤਿ॥
ਸੁਧਕਹਾਹੋਇਕਾਚੀਭੀਤਿ॥ਮਨਹਰਿ
ਕੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਊਚ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਉ
ਧਰੇਪਤਿਤਬਹੁਮੂਚ॥੩॥ਬਹੁਤੁਸਿਆ
ਣਪਜਮਕਾਭਉਬਿਆਪੈ॥ਅਨਿਕ
ਜਤਨਕਰਿਤ੍ਰਿਸਨਨਾਧ੍ਰਾਪੈ॥ਭੇਖਅ

ਨੇਕਅਗਨਿਨਹੀਬੁਝੈ॥ਕੋਟਿਉਪਾਵ
ਦਰਗਹਿਨਹੀਸੁਝੈ॥ਛੂਟਸਿਨਾਹੀਊਭਪ
ਇਆਲਿ॥ਮੋਹਿਬਿਆਪੇਮਾਇਆਜਾ
ਲਿ॥ਅਵਰਕਰਤੂਤਿਸਗਲੀਜਮੁਡਾਨੈ
ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਬਿਨੁਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੈ॥ਹ
ਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਬੋ
ਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ੪॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥ

ਜੇਕੋਮਾਗੈ। ਸਾਧਜਨਾਕੀਸੇਵਾਲਾਗੈ। ਜੇ ੪੦
ਕੋਅਪਨਾਦੂਖੁਮਿਟਾਵੈ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਰਿਦੈਸਦਗਾਵੈ। ਜੇਕੋਅਪਨੀਸੋਭਾਲੋਰੈ।
ਸਾਧਸੰਗਿਇਹਹਉਮੈਛੋਰੈ। ਜੇਕੋਜਨਮ
ਮਰਣਤੇਡਰੈ। ਸਾਧਜਨਾਕੀਸਰਨੀਪਰੈ।
ਜਿਸੁਜਨਕਉਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਸਾ। ਨਾਨ
ਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਸਾ ੫।। ਸਗਲਪੁ
ਰਖਮਹਿਪੁਰਖੁਪ੍ਰਧਾਨਾ। ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਕਾ

ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ
ਨੀਚਾ ॥ ਸੋਊ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਜਾ ਕਾ
ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥ ਮਨ ਅਪੁ
ਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥ ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਸਾਜਨਾ ॥ ਸੂਖ ਦੂਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਪਾ ॥੨॥ ਨਿਰ

ਧਨਕਉਧਨੁਤੇਰੋਨਾਉ॥ਨਿਥਾਵੇਕਉਨਾਉ ੪੧
ਤੇਰਾਥਾਉ॥ਨਿਮਾਨੇਕਉਪ੍ਰਭਤੇਰੋਮਾਨੁ
॥ਸਗਲਘਟਾਕਉਦੇਵਹੁਦਾਨੁ॥ਕਰ
ਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘ
ਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਅਪਨੀਗਤਿਮਿਤਿ
ਜਾਨਹੁਆਪੇ॥ਆਪਨਸੰਗਿਆਪਿਪ੍ਰਭ
ਰਾਤੇ॥ਤੁਮ੍ਰੀਉਸਤਤਿਤੁਮਤੇਹੋਇ॥ਨਾਨਕ

ਕਮਾਵਹਿ ਰਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੭॥ ਸਗਲ ਧ
ਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜ
ਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥ ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ
ਊਤਮ ਕ੍ਰਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ
ਹਿਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭ
ਲਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥ ਸ
ਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ

ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਥਾ
ਨ ਤੇ ਓਹੁ ਊਤਮ ਥਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘ
ਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ
ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ
ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਅਸ
ਟਪਦੀ ॥ ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਂਨੀ

।ਕਰਦਕਨੂੰ।ਲਿਤੇਕਦਲਾਦ੍ਰਿਸਟਾਲੀ।ਾ
ਜਿਨਿਤੂੰਮਾ।ਜਿਸਦਾ।ਠਿਸੀ(ਕਾ।ਰਿਆ
।ਗਰਕੂਅਕਾ।ਕਿਆਗਿਜਿਨਦਿਊਕ
ਕਿਆ।।ਬਾਰਬਿਦ੍ਰਸਬਾਤੂੰਙਾਹਿਪ
ਆਰੇਤੂਯਾ।ਗੁਰਿਸੋਕਨਭੋਜਨਸੁਧ
ਤੂਧਾ।ਘਿਕ੍ਰਪਿਭਿਹਿਆਉਪਰਸਾਕਮੈ
ਨਾਮੁਕਿਆਪਿਆਉਸੈਰਕੂੰਟੇਨਾ।

ਇਹੁਨਿਰਗੁਨੁਗੁਨੁਕਛੂਨਬੂਝੈ॥ਬ ੪੩
ਖਸਿਲੇਹੁਤਉਨਾਨਕਸੀਝੈ॥੧॥ਜਿ
ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧਰਊਪਰਿਸੁਖਿਬਸਹਿ
॥ਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਬਨਿਤਾਸੰਗਿਹਸਹਿ
॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀਵਹਿਸੀਤਲਜਲਾ
॥ਸੁਖਦਾਈਪਵਨੁਪਾਵਕੁਅਮੁਲਾ॥
॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਭੋਗਹਿਸਭਿਰਸਾ॥ਸ

ਕਾਲ ਸਮਝੀ ਸੈਗਿਸਾ ਬਿਬਸਾ ॥ ਈ
ਜੋ ਪਸਤ ਪਾਵ ਕਰ ਨਨੇੜ ਰਸਨਾ ॥ ਤਿ
ਸਹਿਤ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ
ਐਸੇ ਦੇਖ ਮੁਨਿ ਅੰਧ ਪਧਿਆਯੋ ॥੫੧॥
ਕਰਾ ਢਿਲੇ ਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੋ ॥੨॥ ਆਦਿ
ਅੰਤ ਜੋ ਰਾਖਨ ਹਾਰਾ ॥ ਤਿਸਾ ਨਿਭੈ ਪੀ
ਤੇਨ ਕਰੈ ਕਰਾਹਾ ॥ ਜਾਕੀ ਸੇਵ ਪਾਨਦ

ਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ਤਾਸਿਉਮੂੜਾਮਨੁਨਹੀਲਾਵੈ॥੨॥
ਸੋਠਾਕੁਰੁਸਦਸਦਾਹਜੂਰੇ॥ਤਾਕਉਅੰ
ਧਾਜਾਨਤਦੂਰੇ॥ਜਾਕੀਟਹਲਪਾਵੈਦਰ
ਗਹਿਮਾਨੁ॥ਤਿਸਹਿਬਿਸਾਰੇਮੁਗਧਅ
ਜਾਨੁ॥ਸਦਾਸਦਾਇਹੁਭੂਲਨਹਾਰੁ॥ਨਾਨ
ਕਰਾਖਨਹਾਰੁਅਪਾਰੁ॥੩॥ਰਤਨੁਤਿ
ਆਗਿਕਉਡੀਸੰਗਿਰਚੈ॥ਸਾਚੁਛੋਡਿ

ਝੂਠਸੀਗਿਸੇਵੈ॥ਜੋਛਡਨਸੋਅਸਥਿਰੁ
ਕਰਿਮਾਨੈ॥ਜੋਹੋਵਨੁਸੁਦੂਰਿਪਰਾਨੈ॥ਛੋ
ਡਿਜਾਇਤਿਸਕਾਸ੍ਰਮੁਕਰੈ॥ਸੰਗਿਸਹਾ
ਈਤਿਸੁਪਰਹਰੈ॥ਚੰਦਨਲੇਪੁਉਤਾਰੈ
ਧੋਇ॥ਗਰਧਬਪ੍ਰੀਤਿਭਸਮਸੰਗਿਹੋ
ਇ॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਤਿਤਬਿਕਰਾਲ
॥ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਦਇਆਲਾ ੫
॥ਕਰਤੂਤਿਪਸੂਕੀਮਾਨਸਜਾਤਿ॥ਲੋਕਪਚ

ਪਾਮਹਿਸੂਖਘਨੇਰੇਕੋਇਨਜਾਨੈਤੁਮ ੪੧
ਰਾਅੰਤੁ।ਊਚੇਤੇਊਚਾਭਗਵੰਤ।ਸਗ
ਲਸਮਗ੍ਰੀਤੁਮਰੈਸੂਤ੍ਰਿਧਾਰੀ।ਤੁਮਤੇ
ਹੋਇਸੁਆਗਿਆਕਾਰੀ।ਤੁਮਰੀਗ
ਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀ।ਨਾਨਕਦਾਸ
ਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ।੮।।੪।।ਸਲੋਕੁ।
ਦੇਨਹਾਰੁਪ੍ਰਭਛੋਡਿਕੈਲਾਗਹਿਆਨ

ਸੁਆਇ।ਨਾਨਕਕਹੂਨਸੀਝਈਬਿ
ਨੁਨਾਵੈਪਤਿਜਾਇ॥੧॥ ਅਸ
ਟਪਦੀ।ਦਸਬਸਤੂਲੇਪਾਛੈਪਾਵੈ।
ਏਕਬਸਤੁਕਾਰਨਿਬਿਖੋਟਿਗਵਾਵੈ
ਏਕਭੀਨਦੇਇਦਸਭੀਹਿਰਿਲੇਇ।
ਤਉਮੂੜਾਕਹੁਕਹਾਕਰੇਇ।ਜਿਸੁਠਾ
ਕੁਰਸਿਉਨਾਹੀਚਾਰਾ।ਤਾਕਉਕੀਜੈ

ਸਦਾਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਕਾਨਾਪ੍ਰਭੁ ੫੮
ਮੀਠਾ ॥ ਸਰਬਸੁਖਤਾਹੂੰਮਨਿਵੂਠਾ ॥ ਜਿਸੁ
ਜਨੰਹੁਕਮੁਮਨਾਇਆ ॥ ਸਰਬਥੋਕਨਾ ਅਪ ਨਾ
ਨਕਤਿਨਿਪਾਇਆ ॥੧॥ ਅਕਾਨੇਤਸਾਹੁ
ਅਪਨੀਦੇਰਗਿਸੋ ॥ ਖਾਵਪੀਵਥਰਤੈਅਨੰਦਵੀ
ਭ੍ਰਾਸਿ ॥ ਅਪਨੀਅਆਨਕਹੂਥਹੁਰਸਾਹੁ
ਲੇਇਓ ॥ ਅਗਿਆਨੀਮਨਿਰੋਸੁਕਰੇਇ

ਅਪਨੀਪ੍ਰੀਤਿਆਪਿਹੀਖੋਵੈ॥ਬਹੁ
ਰਿਉਸਕਾਬਿਸ੍ਰਾਸੁਨਹੋਵੈ॥ਜਿਸਕੀਬ
ਸਤੁਤਿਸੁਆਗੈਰਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿ
ਆਮਾਨੈਮਾਥੈ॥ਉਸਤੇਚਉਗੁਨਕਰੈਨਿ
ਹਾਲੁ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਦਾਦਇਆ
ਲੁ॥੨॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਮਾਇਆਕੇਹੇਤ
॥ਸਰਪਰਹੋਵਤਜਾਨੁਅਨੇਤ॥ਬਿਰ

ਥਕੀਤਾਆਇਆਸਿਉਰਿਦੈਭ੍ਰਾਕਾਵੈ ॥ ਓਹੁਹਿ ੪੯
ਨਸੇਵੈਓਹੁਮਨਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਾਲ
ਨਹਾਰੁ ॥ ਲਪਟਿਰਹਿਓਤਹਅੰਧਅੰਧਾ
ਰੁ ॥ ਬਟਾਊਸਿਉਜੋਲਾਵੈਨੇਹੁ ॥ ਤਾਕਉਹਾਥ
ਨਆਵੈਕੇਹੁ ॥ ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁ
ਖਦਾਈ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਆਪਿਲ
ਏਲਾਈ ॥੫॥ ਮਿਥਿਆਤਨੁਧਨੁਕੁਟੰਬੁਸ

ਥਾਇਆਤਿਆਗਿਆਹਉਮੈਮਮਤਾਮਰਿ
ਆਤਿਆਗਿਆਰਾਜੁਜੋਬਨਧਨਮਾਲਾ।
ਰਾ ਤਿਆਗਿਆਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਕੰਲਾਤਿਆਗਿਆਰ
ਥਹਸਤੀਅਸ੍ਵਬਸਤ੍ਰਾਤਿਆਗਿਆਰੰਗਿ
ਸੀਗਾਸਾਹਿਆਪੋਥਿਹਸਤਾਤਿਆਗਿਆਦ੍ਰੋ
ਹਮੋਹਅਭਿਮਾਨਾਤਿਆਗਿਆਆਪਾਸੋ
ਪਾਰਿਕਰਤਗੁਮਾਨੁਅਸਾਧਿਰੁਭਗਤਿ

ਸਾਧਕੀਸਰਨੌਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਹਰਿਕੇਚ
੪ ਰਨੌ॥ਮਿਥਿਆਸ੍ਰਵਨਪਰਨਿੰਦਾਸੁਨਹਿ
॥ਮਿਥਿਆਹਸਤਪਰਦਰਬਕਉਹਿਰਹਿ
॥ਮਿਥਿਆਨੇਤ੍ਰਪੇਖਤਪਰਤ੍ਰਿਅਰੂਪਾਦ
॥ਮਿਥਿਆਰਸਨਾਭੋਜਨਅਨਸ੍ਵਾਦ।
॥ਮਿਥਿਆਚਰਨਪਰਬਿਕਾਰਕਉਧਾਵਹਿ
॥ਮਿਥਿਆਮਨਪਰਲੋਭਲੁਭਾਵਹਿ॥ਮਿ

ਥਿਆਤਨੁਨਹੀਪਰਉਪਕਾਰਾ ।ਮਿਥਿਆ
ਬਾਸੁਲੇਤਬਿਕਾਰਾ ।ਬਿਨੁਬੂਝੇਮਿਥਿਆ
ਸਭਭਏ ।ਸਫਲਦੇਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਲਏ ।੫।।ਬਿਰਥੀਸਾਕਤਕੀਆਰਜਾ।
ਸਾਚਬਿਨਾਕਹਹੋਵਤਸੂਚਾ।ਬਿਰਥਾਨਾ
ਮੁਬਿਨਾਤਨੁਅੰਧਾ।ਮੁਖਿਆਵਤਤਾਕੈਦੁ
ਰਗੰਧਾ।ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਦਿਨੁਰੈਨਬਿਰ

ਬਾਬਿਗਇਆ॥ਏਹੁਬਿਨਾਜਿਤੁਧੁਭੇਟੀਜਾਇ ੫੧
ਗੋਬਿਦਭਜਨੁਬਿਨੁਬਿਰਥੇਸਭਕਾਮ॥ਜਿ
ਉਕਿਰਪਨਕੇਨਿਰਾਰਥਦਾਮ॥ਧੰਨਧੰਨਤੇ
ਜਨਜਿਹਘਟਿਬਸਿਓਹਰਿਨਾਉ॥ਨਾਨ
ਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥੬॥ਰਹਤਅਵ
ਰਕਛੁਅਵਰਕਮਾਵਤ॥ਮਨਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਮੁਖਹੁਗੰਢਲਾਵਤ॥ਜਾਨਨਹਾਰਪ੍ਰਭੂ

ਥੀਨਾ ॥ ਧਾਹਰਣੈਖਨਕਉਝੀਨਾ ॥ ਅਵਰ
ਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਕੈਰੈ ॥ ਆਵਤਜਾਵਤ
ਜਨਮੈਮਰੈ ॥ ਜਿਸਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈਨਿਰ
ਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸਕੀਸੀਖਿਤਰੈਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜੋਤੁਮ
ਭਾਨੇਤਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕਉਨਜਨ
ਚਰਨਪਰਾਤਾ ॥੭॥ ਕਰਉਬੇਨਤੀਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਸਭੁਜਾਨੈ ॥ ਅਪਨਾਕੀਆਆ

ਪੇਖਾਨੋ॥ਆਪਹਿਆਪਿ॥ਆਪਿਕਰਤਾਰਿ ੫੨
ਖੇਗਾ॥ਕਿਸੈਭੂਰਜਨਾਵਤਕਿਸੈਭੁਗਾਵਤ
ਸੋਗਾ॥ਉਪਾਵਸਿਆਨਪਸਗਲਤੇਰਹਤਾ
॥ਸਭੁਕਛੁਜਾਨੈਆਤਮਕੀਰਹਤਾ॥ਜਿਸੁ
ਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਲੜਿਲਾਇ॥ਥਾਨਥਨੰਤ
ਰਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪ
ਾਕਰੀ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਜਪਿਨਾਨਕਹਰੀ॥
੮॥੫॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅ

ਰੁਲੋਭਮੋਹੁਬਿਨਸੁਜਾਇਅਹੰਮੇਵ।ਨਾਨ
ਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦਿਗੁਰਦੇਵ
॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਛ
ਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਹਿ।ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉਰਖੁ
ਮਨਮਾਹਿ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਗੰਧਤਤਨਿ
ਲਾਵਹਿ।ਤਿਸਕਉਸਿਮਰਤਪਰਮਗਤਿ
ਪਾਵਹਿ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬਸਹਿਸੁਖਮੰਦ
ਰਿ।ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਸਦਾਮਨਅੰਦਰਿ

॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਗ੍ਰਿਹਸੰਗਿਸੁਖਬਸਨਾ ੫੩
ਆਠਪਹਰਿਸਿਮਰਹੁਤਿਸੁਰਸਨਾ॥ਜਿ
ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਰੰਗੁਰਸੁਭੋਗਾ॥ਨਾਨਕਸਦਾ
ਧਿਆਈਐਧਿਆਵਨਿਜੋਗਾ॥੧॥ਜਿ
ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਟਪਟੰਬਰਹਢਾਵਹਿ॥ਤਿਸ
ਹਿਤਿਆਗਿਕਤਅਵਰਲੁਭਾਵਹਿ॥
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਸੇਜਸੋਈਜੈ॥ਮਨਆਠ

ਪਤਿਬ੍ਰਤਾਕਾਜਸੁਗਾਵੀਜੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤ੍ਰਨਸਭੂਖੇਬ੍ਰਿਮਾਨੈ॥ਸੁਖਤਾਕੇਜਸੁਰਸਨ
ਬਖਾਨੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੋਰਹਤਾਪਰਦ
॥ਮਨਸਦਾਧਿਆਇਕੈਂਵਲਪਾ॥ਰਖ੍ਯੋਧਮਾ॥
ਪ੍ਰਭੁਜੀਜਪਤਦਰਗਹਮਾਨੁਪਾਵਹਿ॥ਨਾਨ
ਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹਿ॥੨॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਆਰੋਗੁਕੰਚਨਦੇਹੀ॥ਲਿਵਲਾਂਵਹੁਤਿ

ਸੁਰਾਮੁਸਨੇਹੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਓਲਾਰ
ਹਤਾ॥ਮਨਸੁਖੁਪਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤਾ
॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਸਗਲਛਿਦ੍ਰਢਾਕੇ॥ਮਨੁ
ਸਰਨੀਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤਾਕੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਝੁਕੋਨ ਹਿ
ਪਹੂਚੈ॥ਮਨਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭੂਊਚੈ
॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹ॥ਨਾਨ
ਕਤਾਕੀਭਗਤਿਕਰੇਹ॥੩॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਭੂਖਨਪਹਿਰੀਜੈ॥ ਮਨਤਿਸੁਸਿਮਰਤ
ਕਿਉਆਲਸੁਕੀਜੈ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਸੁ
ਹਸਤਿਅਸਵਾਰੀ॥ ਮਨਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉ
ਕਬਹੂਨਬਿਸਾਰੀ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬਾਗ
ਮਿਲਖਧਨਾ॥ ਰਾਖੁਪਰੋਇਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇ
ਮਨਾ॥ ਜਿਨਤੇਰੀਮਨਬਨਤਬਨਾਈ॥ ਊ
ਸਦ ਠਤਬੈਠਤਤਿਸਹਿਧਿਆਈ॥ ਤਿਸਹਿਧਿ

ਆਦਿ ਸੋਇ ਏਕੁ ਅਨਕ ਭੇਖੋ ॥ ਏਹੀ ਗਹੁ ਨਾਨਕ
ਕਤੇਰੀ ਰੇਖੋ ॥੪॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ
ਬਹੁ ਦਾਨਾ ॥ ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕ
ਧਿਆਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉ
ਹਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ
॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿ
ਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀ
ਕੀ ਜਾਤਿ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ

॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀਪਤਿਰਹੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕਜਸੁਕਹੈ॥੧॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਨਹਿਕ
ਰਨਨਾਦ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੇਖਹਿਬਿਸਮਾਦ
॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਾ॥ਜਿ
ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜੇਬਸਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸ
ਾਦਿਹਸਤਕਰਚਲਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਪੂਰ
ਨਫਲਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵ
ਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ

॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਅਵਰਕਤਲਾਗਹੁ ੫੬
॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿਜਾਗਹੁ॥੫॥ਜਿ
ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪ੍ਰਗਟੁਸੰਸਾਰਿ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉ
ਮੂਲਿਨਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇ
ਰਾਪਰਤਾਪੁ॥ਰੇਮਨਮੂੜਤੂੰਤਾਕਉਜਾਪੁ॥
॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਕਾਰਜਪੂਰੇ॥ਤਿਸਹਿ
ਜਾਨੁਮਨਸਦਾਹਜੂਰੇ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰ

ਪਾਵਹਿਸਾਚੁਰਵਿ[illegible]ਲਿਸੰਰੇਤੂੰਤਾਸਿਉਰਾਚੁ

॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਕੋਗਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਪੁ

ਜਪੈਜਪੁਸੋਇ॥੧॥ਆਪਿਜਪਾਏਜਪੈਸੋਨਾਉ

॥ਆਪਿਗਾਵਾਏਸੁਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪ

ਤੇਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਭੂਦਇਆਤੇਕਮਲਬਿਗਾ

ਸੁ॥ਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਬਸੈਮਨਿਸੋਇ॥ਪ੍ਰਭੂਦ

ਇਆਤੇਮਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ਸਰਬਨਿਧਾ

ਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ ਹਿਆ ॥ ਆਪ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਿਆ ॥
ਨਹੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤੈਤੁ ਤਿ
ਤੁਮ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਨਾਥਾ ॥ ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ
ਨ ਹਾਥਾ ॥੮॥੧੬॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰ ਸਲੋਕੁ
ਹਮੁ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥ ਸੁ
ਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ
ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥

॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮੁਖਿਊਜਲੇਹੋਤ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਿਮਲੁਸਗਲੀਖੋਤ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਿ
ਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪ੍ਰਗਟੈਸੁਗਿ
ਆਨੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁਨੇਰਾ॥ਸਾ
ਧਸੰਗਿਸਭੁਹੋਤੁਨਿਬੇਰਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਪਾਏਨਾਮਰਤਨੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਏਕਊ
ਪਰਜਤਨੁ॥ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨੈਕਉ

ਨੁਪਾਲੀ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਕੈਸੰਗਿ ਸੋਭਾਪ੍ਰਭਮਾਹਿ ੫੮
ਸਮਾਨੀ॥੧॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅਗੋਚਰੁਮਿਲੈ
॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਦਾਪਰਫੁਲੈ॥ ਸਾਧਕੈਸੰ
ਗਿਆਵਹਿਬਸਿਪੰਚਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਰਸੁਭੁੰਚਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਸਭਕੀਰੇਨ
॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਨੋਹਰਬੈਨ॥ ਸਾਧਕੈਸੰ
ਗਿਨਕਤਹੂੰਧਾਵੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਅਸਥਿ

ਤਿਮਨੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਾਇਆਤੇਭਿੰਨ
॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥੩॥ਸਾ
ਧਕੈਸੰਗਿਦੁਸਮਨ ਸਭਿਮੀਤ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰ
ਗਿਮਹਾਂਪੁਨੀਤ॥ਸਾਧਸੰਗਿ॥ਕਿਸਸਿਉਨ
ਹੀਬੈਰੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬੀਗਾਪੈਰੁ॥ਸਾ
ਧਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਕੋਮੰਦਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਾ
ਨੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਹਉਤਾ

ਪੁ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਤਜੈਸਭੁਆਪੁ॥ਆ ੫੯
ਪੇਜਾਨੈਸਾਧਬਡਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰ
ਭੂਬਨਿਆਈ॥੩॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕ
ਬਹੂਧਾਵੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾ
ਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬਸਤੁਅਗੋਚਰਲਹੈ
॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਅਜਰੁਸਹੈ॥ਸਾਧਕੈ
ਸੰਗਿਬਸੈਥਾਨਿਊਚੈ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਮ

ਹਲਪਹੂਚੈ ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਦ੍ਰਿੜੈਸਭਿ
੬੨ ਧਰਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਕੇਵਲਪਾਰਬ੍ਰ
ਮ ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਏਨਾਮਨਿਧਾਨ
।ਨਾਨਕਸਾਧੂਕੈਕੁਰਬਾਨ ੪ ॥ ਸਾਧ
ਕੈਸਭੁਕੁਲਉਧਾਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਸਾ
ਜਨਮੀਤ੍ਰਕੁਟੰਬਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਸਾਧੂਕੈ
ਸੰਗਿਸੋਧਨੁਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁਧਨਤੇਸਭੁ

ਰੋਦੂਰਸਾਂਦੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਧਰਮਰਾਇਕਰੈ ੯੦
ਸੇਵਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੋਭਾਸੁਰਦੇਵਾ॥ਸਾ
ਧੁਕੈਸੰਗਿਪਾਪਪਲਾਇਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਗੁਨਗਾਇਨ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਰਬ
ਥਾਨਗੰਮਿ॥ਨਾਨਕਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਫਲ
ਜਨੰਮ॥੭॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਹੀਕਛੁਘਾਲ
॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਨਿਹਾਲ॥ਸਾਧਕੈਸੰ

ਸੰਗਿਕਲੂਖਤਹਰੈ ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਰਕਪ

ਸੰਗਿ ਰਹਰੈ।ਸਾਧਕੈਂਈਹਾਂਊਹਾਂਸੁਹੇਲਾ।ਸਾ

ਧਸੰਗਿਬਿਛੁਰਤਹਰਿਮੇਲਾ।ਜੋਇਛੈਸੋ

ਈਫਲੁਪਾਵੈ।ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬਿਰਥਾ

ਜਾਵੈ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਧਰਿਦਬਸੈ।ਨਾਨ

ਸੰਗਿ ਕਉਧਰੈਸਾਧਸੁਨਿਰਸੈ।੬।ਸਾਧਕੈਂਸੁਨ

ਉਹਰਿਨਾਉ।ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾ

ਉ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਮਨਤੇਬਿਸਰੈ॥ਸਾ ੬੧
ਧਸੰਗਿਸਰਪਰਨਿਸਤਰੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਲਗੈਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਘਟਿਘ
ਟਿਡੀਠਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਏਆਗਿਆਕਾ
ਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥ਸਾ
ਧਕੈਸੰਗਿਮਿਟੇਸਭਿਰੋਗ॥ਨਾਨਕਸਾਧ
ਭੇਟੇਸੰਜੋਗ॥੪॥ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦ

ਜਾਨਹਿ ਜੇਤਾ ਸੁਨਿਤੇ [illegible] ਬਖਿ॥ ਨ
ਤੋ ਸਾਧ [illegible] ਤ੍ਰਿ [illegible] ਮਾਫਿਰੁ ਭੁਣਦੇ ਦੁਕਿਆ
ਸ [illegible] ਰੀ [illegible] ਆਵੰ [illegible] ਠ ਪੁਕਿ ਸਾਧ ਕੀ
ਸੇ [illegible] ਨਾਗਿ ਅੰਤੁ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮ
ਦਾਖ [illegible] ਤ੍ਰਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਉਚਰਤੇ ਉਚੀ
ਸਾਧ ਕੀ ਸੈਵਾ ਸੁਚ ਤੇ ਸੁਚੀ ਸਾਧ ਕੀ
ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਪਰਕਿਆਈ ਨਾਨਕ ਸਾਧ

ਪ੍ਰਭੁਦ੍ਰਿ[illegible]ਈ॥੮॥੭॥ਸਲੋਕੁ॥ਮ ੬੨
ਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਾਸੋਇ॥ਅਵਰੁਨਪੇ
ਖੈਏਕਸੁਬਿਨੁਕੋ[illegible]॥ਨਾਨਕਇਹ[illegible]
ਛਣਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਹੋਇ॥[illegible]ਟ
ਪਦੀ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦ[illegible]ਨਿਰਲੇ
ਪ॥ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲਅਲੇਪ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਦੋਖ॥ਜੈ

ਸੈਸੂਰੁਸਰਬਕਉਸੋਖ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕੈਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਾਨਿ॥ਜੈਸੇਰਾਜਰੰਕਕਉਲਾਗੈ
ਤੁਲਿਪਵਾਨ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਧੀ
ਰਜੁਏਕ॥ਜਿਉਬਸੁਧਾਕੋਊਖੋਦੈਕੋਊ
ਚੰਦਨਲੇਪ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਇਹੈਗੁ
ਨਾਉ॥ਨਾਨਕਜਿਉਪਾਵਕਕਾਸਹਜਸੁ
੧ ਭਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਨਿਰਮਲਤੇ

ਨਿਰਮਲਾ। ਜੈਸੇਮੈਲੁਨਲਾਗੈਜਲ॥ ੬੩
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸ।
।ਜੈਸੇਧਰਊਪਰਿਅਕਾਸੁ।ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕੈਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਸਮਾਨਿ।ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕੈਨਾਹੀਅਭਿਮਾਨਿ।ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਊਚਤੇਊਚਾ।ਮਨਿਅਪਨੈਹੈਸਭ
ਤੇਨੀਚਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੇਜਨਭਏ

॥ਨਾਨਕਜਿਨਪ੍ਰਭੁਆਪਿਕਰੇਇ॥੨॥ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਆਤਮ
ਰਸੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਚੀਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕੀਸਭਊਪਰਿਮਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਤੇਕਛੁਬੁਰਾਨਭਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਸਦਾ ਆਨੀਸਮਦਰਸੀ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਸੀ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ

ਨੀਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀ
ਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾ
ਭੋਜਨਗਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕਾਬ੍ਰਹਮਧਿਆਨੁ॥੨॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਏਕਊਪਰਿਆਸੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਗ
ਰੀਬੀਸਮਾਹਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਪਰ

ਉਪਕਾਰ ਉਮਾਂਹਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾ
ਹੀ ਧੰਧਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧ
ਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ
ਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ
ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ

ਅਧਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ੬੫
॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ
ਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ
ਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ
ਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ

ਰੁਸਭਕਾਭੇਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੇਕਸਿ
ਰਿਦੇਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਅਚਿ
ਤੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤ੍ਰ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਿਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀਕਾਦਰਸੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈ
ਪਾਈਐ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਬਲਿਬ

ਲਿਜਾਈਐ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਖੋਜ ੬ ੬
ਹਿਮਹੇਸੁਰ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਆਪਿਪਰਮੇਸੁਰ॥੬॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਸ
ਗਲਮਨਮਾਹਿ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕ
ਉਨਜਾਨੈਭੇਦੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸ
ਦਾਅਦੇਸੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕਥਿਆ

ਨਜਾਇਅਧਾਖੵਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸ
ਰਬਕਾਠਾਕੁਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਮਿ
ਤਿਕਉਨੁਬਖਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਗ
ਤਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦ ਨਾਨਕ
ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਭਸ੍ਰਿ
ਸਟਿਕਾਕਰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਜੀ

ਵੈਨਹੀਮਰਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਮੁਕ ੬੭
ਤਿਜੁਗਤਿਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਅਨਾਥਕਾਨਾਥੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕਾਸਭਊਪਰਿਹਾਥੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕਾਸਗਲਅਕਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸੋ

ਤੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਧਨੀ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਸਿਰਬਕਾਧਨੀ॥੮॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਉਰਿਧਾਰੈਜੋਅੰਤਰਿਨਾਮੁ॥ਸਰਬਮੈਪੇਖੈਭ
ਗਵਾਨੁ॥ਨਿਮਖਿਨਿਮਖਿਠਾਕੁਰਨਮਸਕ
ਰੈ॥ਨਾਨਕਓਹੁਅਪਰਸਸਗਲਨਿਸਤਾ
ਰੈ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਮਿਥਿਆਨਾਹੀਰਸ
ਨਾਪਰਸ॥ਮਨਮੈਪ੍ਰੀਤਿਨਿਰੰਜਨਦਰਸ॥
ਪਰਤ੍ਰਿਅਰੂਪੁਨਪੇਖੈਨੇਤ੍ਰ॥ਸਾਧਕੀਟਹਲਸੰ

ਤਸੰਗਿਹੇਤ॥ਕਰਨਨਸੁਨੈਕਾਹੂਕੀਨਿੰਦਾ॥ ੬੮
ਸਭੁਤੇਜਾਨੈਆਪਸਕਉਮੰਦਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਬਿਖਿਆਪਰਹਰੈ॥ਮਨਕੀਬਾਸਨਾਮਨ
ਤੇਟਰੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤਪੰਚਦੋਖਤੇਰਹਤੁ॥ਨਾ
ਨਕਕੋਟਿਮਧੇਕੋਐਸਾਅਪਰਸੁ॥੧॥ਬੈਸ
ਨੋਸੋਜਿਸੁਊਪਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਬਿਸਨਕੀਮਾ
ਇਆਤੇਹੋਇਭਿੰਨ॥ਕਰਮਕਰਤਹੋਵੈ

ਨਿਹਕਰਮਾ॥ਤਿਸੁਬੈਸਨੋਕਾਨਿਰਮਲਧ
ਰਮਾ॥ਕਾਹੂਫਲਕੀਇਛਾਨਹੀਬਾਂਛੈ॥ਕੇ
ਵਲਭਗਤਿਕੀਰਤਨਸੰਗਿਰਾਚੈ॥ਮਨਤ
ਨਅੰਤਰਿਸਿਮਰਨਗੋਪਾਲਾ॥ਸਭਊਪਰਿ
ਹੋਵਤਕਿਰਪਾਲਾ॥ਆਪਿਦ੍ਰਿੜੈਅਵਰਹ
ਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਓਹੁਬੈਸਨੋਪਰਮਗ
ਤਿਪਾਵੈ॥੨॥ਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਭਗਤਿਕਾਰੰਗ

ਰੰਙਾ ।ਜਿਸ ਬਲਾਕਿਆ ਹੋਦੁ ਸਟੱਸੀਤ੍ਰਾ ।ਅਸਨੋਤੇ ਕਾ: ੧੬੮

ਜਿਨ ਸੈਸਰਣਲਾ ਗੁਰਹੁਣਾ ।ਕਰਿ ਪੂਸੈਸਰਣਾ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ । ਜਾਪਸੀ ਬੀ ਪਾਪਾ ਅਣੂਪਹੋਦੈ

।ਤਿਸ ਭੁਗਾਊਤੀ ਕਿਰਿਆ ਤਿਭੁਭਸਹੋਦੈ ਹੋਤ

ਗਾਏ ਤਕੀਟਣਲਾ ਕਰੋਕਿਤ ਸੀਤਿ ।ਅਨੁਤਨੁ

ਅਰਪੋਧਿਸਨਪਗੀਤਿ ।ਨਾਰਿਕੋਰਾ ਕਹਿ

ਰਟੇਬਸਾਦੇ ।ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭੁਗਾਊਤੀ ਭਗ

ਵਿਤਕਰਤੂਤਿਪਾਵੈਝਾ।ਸੋਪੰਡਿਤਜੋਮਨੁਪਰਬੋਧੈ
।ਰਾਮੁਨਾਮੁਆਤਮਮਹਿਸੋਧੈ।ਰਾਮਨ
ਮੁਸਾਰੁਰਸੁਪੀਵੈ।ਉਸੁਪੰਡਿਤਕੈਉਪਦੇਸਿ
ਜਗੁਜੀਵੈ।ਹਰਿਕੀਕਥਾਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ।
ਸੋਪੰਡਿਤੁਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆਵੈ।ਬੇਦਪੁਰਾਨ
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੂਝੈਮੂਲ।ਸੂਖਮਮਹਿਜਾਨੈਅ
ਉਪਦੇ ਸਥੂਲ।ਚਹੁਵਰਨਾਕਉਦੇ+ਸੁ।ਨਾਨਕਉ

ਸੰਪੀਤ੍ਰਿਤਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ।੪॥ਬੀਜਾਸੈਤ੍ਰ ੧੦
ਸਠਥਕਉਬਿਆਨੁ।ਛਹੁਦਰਨਾਸਹਿਸੇਪੈ
ਕੈਤੁਸਨੁਪਜੈਜੋਲੋਪੈਤਿਸਕੀਘਾਤਿਪੈਇਆਸ
ਧਸੈਬਿਪ੍ਰਾਵੈਜਨੁਕੋਇ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਅੰਤ
ਰਿਤੁਰਪੋਵੈ।ਪ੍ਰਸੁਪੈਤ੍ਰਮੁਧ੍ਯਪ੍ਰਾਬਰਕਉਤ
ਰੈ।ਸਰਬਥੋਰੋਗ੍ਯਕਾਅਉਖਧੁਨਾਮੁ।ਕਲਿ
ਆਕਲ੍ਹਪਸੰਗਲਕਰਾਣਰਾਮੁ।ਕਾਹੂਜਨੁਲੀਤ

ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਾ । ਨਾਨਕ ਤਿਨੁ
ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਾ ।੫। ਜਿ
ਸੁ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ । ਤਿਸੁ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ । ਆਤਮ ਰਾਮੁ
ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ । ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ
ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ । ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿ
ਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ । ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ

ਅਪਨੈਦਾਸਕਉਆਪਿਕਿਰਪਾਕਰੈ।ਤਿ ੨੧
ਸੁਦਾਸਕਉਸਭਸੋਝੀਪਰੈ।ਸਗਲਸੰਗਿ
ਆਤਮਉਦਾਸੁ।ਐਸੀਜੁਗਤਿਨਾਨਕ
ਰਾਮਦਾਸੁ।੬।ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਆਤ
ਮਹਿਤਾਵੈ।ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੋਊਕਹਾਵੈ।
ਤੈਸਾਹਰਖੁਤੈਸਾਉਸੁਸੋਗੁ।ਸਦਾਅਨੰਦੁ
ਤਹਨਹੀਬਿਓਗੁ।ਤੈਸਾਸੁਵਰਨੁਤੈਸੀਉਸੁ

ਮਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ
॥ ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਤੈਸਾ ਰੰ
ਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗ
ਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ
ਮੁਕਤਿ ॥੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ
॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ
॥ ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ

ਸੋਈਦ੍ਰਿੜੁਜਿਹੋਰਿਗਿ।ਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਆਪਿਹੋਇਇਅ ੧੨
ਨਤਤਰਿਕਾ।ਲਖੇਨਜਾਇਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕੇਰਕਾ।ਜੈਸੇਸੰਸਿਅਤ੍ਰਿਟੇਇਤ੍ਰੈਸੋਪ੍ਰਗਾਸਾ
।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰਤਾਅਬਿਨਾਸਾ।ਸਦ
ਸਦਾਸਦਾਦਇਆਲਾ।ਸਿਮ੍ਰਿਸਿਮ੍ਰਿ
ਕਿਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲਾ।੮॥੯॥ ਸਲੋ
ਕਾ ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਅਨੇਕਜਨਅੰਤੁ

ਨਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕਰਚਨਾਪ੍ਰਭਿਰਚੀਬ
ਹੁਬਿਧਿਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥ ਅਸਟਪ
ਦੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਪੂਜਾਰੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿ
ਅਚਾਰਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਭਏਤੀਰ
ਥਵਾਸੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਬਨਭ੍ਰਮਹਿਉਦਾ
ਸੀ ॥ ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਕੇਸ੍ਰੋਤੇ ॥ ਕਈਕੋਟਿਤ
ਪੀਸੁਰਹੋਤੇ ॥ ਕਈਕੋਟਿਆਤਮਧਿਆਨੁ

ਧਾਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਕਬਿਕਾਬਿਬੀਚਾਰੇ ੧੩
॥ਕਈਕੋਟਿਨਵਤਨਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿ॥
ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿ॥੧॥ਕ
ਈਕੋਟਿਭਏਅਭਿਮਾਨੀ॥ਕਈਕੋਟਿਅੰ
ਧਅਗਿਆਨੀ॥ਕਈਕੋਟਿਕਿਰਪਨਕ
ਠੋਰ॥ਕਈਕੋਟਿਅਭਿਗਆਤਮਨਿਕੋ
ਰ॥ਕਈਕੋਟਿਪਰਦਰਬਕਉਹਿਰਹਿ॥ਕ

ਈਕੋਟਿਪਰਦੂਖਨਾਕਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਮ
ਇਆਸ੍ਰਮਮਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੇਸਭ੍ਰ
ਮਾਹਿ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗ
ਨਾ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਜਾਨੈਕਰਤਾਰਚਨਾ
੩॥ਕਈਕੋਟਿਸਿਧਜਤੀਜੋਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿ
ਰਾਜੇਰਸਭੋਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਪੰਖੀਸਰਪਉ
ਪਾਏ॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਥਰਬਿਰਖਨਿਪਜਾਏ

॥ਕਈਕੋਟਿਪਵਨਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰ॥ਕਈਕੋ ੧੫
ਟਿਦੇਸਭੂਮੰਡਲ॥ਕਈਕੋਟਿਸਸੀਅਰਸੂ
ਰਨਖ੍ਯਤ੍ਰ॥ਕਈਕੋਟਿਦੇਵਦਾਨਵਇੰਦ੍ਰਸਿਰ
ਛਤ੍ਰ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਅਪਨੈਸੂਤ੍ਰਿਧਾਰੈ॥
॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਤਿਸੁਨਿਸ
ਤਾਰੈ॥੩॥ਕਈਕੋਟਿਰਾਜਸਤਾਮਸਸਾਤਕ
॥ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਅਰੁਸਾਸਤ

।ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਰਤਨਸਮੁੰਦ।ਕਈਕੋਟਿ
ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਜੰਤ।ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਚਿਰ
ਜੀਵੇ।ਕਈਕੋਟਿਗਿਰੀਮੇਰਸੁਵਰਨਥੀ
ਏ।ਕਈਕੋਟਿਜਖ੍ਯਕਿੰਨਰਪਿਸਾਚ।ਕਈ
ਕੋਟਿਭੂਤਪ੍ਰੇਤਸੂਕਰਮ੍ਰਿਗਾਚ।ਸਭਤੇਨੇ
ਰੈਸਭਹੂਤੇਦੂਰਿ।ਨਾਨਕਆਪਿਅਲਿਪ
੪ ਤੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ।ਕਈਕੋਟਿਪਾਤਾਲਕੇ

ਵਾਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਨਰਕਸੁਰਗਨਿਵਾ
ਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਜਨਮਹਿਜੀਵਹਿਮਰਹਿ
॥ਕਈਕੋਟਿਬਹੁਜੋਨੀਫਿਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿ
ਬੈਠਤਹੀਖਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਘਾਲਹਿਥਕਿ
ਪਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਧਨਵੰਤ॥ਕਈਕੋਟਿ
ਮਾਇਆਮੈਚਿੰਤ॥ਜਹਜਹਭਾਣਾਤਹਤ
ਹਰਾਖੇ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਕੈਹਾਥੇ॥੫
॥ਕਈਕੋਟਿਭਏਬੈਰਾਗੀ॥ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿ

ਤਿਨਕਿਛੁਜਾਣੀ॥ਕਈਕੋਟਿਪ੍ਰਭਕਉਖੋ
ਜੰਤੇ॥ਆਤਮਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਲਹੰਤੇ॥
ਕਈਕੋਟਿਦਰਸਨਪ੍ਰਭਪਿਆਸ॥ਤਿਨ
ਕਉਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸ॥ਕਈਕੋਟਿ
ਮਾਗਹਿਸਤਸੰਗੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਿਨਲਾ
ਗਾਰੰਗੁ॥ਜਿਨਕਉਹੋਏਆਪਿਸੁਪ੍ਰਸੰ
ਨ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸਦਾਧਨਿਧੰਨਿ॥੬॥ਕਈਕੋ
ਟਿਖਾਣੀਅਰੁਖੰਡ॥ਕਈਕੋਟਿਅਕਾਸਬ੍ਰ

ਤਮੀਤਾ ॥ ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਅਵਤਾਰ ॥ ਕਈ ੧੬
ਜੁਗਤਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰ ॥ ਕਈਬਾਰਪਸ
ਰਿਓਪਾਸਾਰ ॥ ਸਦਾਸਦਾਇਕੁਏਕੰਕਾਰ
॥ ਕਈਕੋਟਿਕੀਨੇਬਹੁਭਾਂਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭਤੇਹੋ
ਏਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਮਾਤਿ ॥ ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾ
ਨੈਕੋਇ ॥ ਆਪੇਆਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸੋਇ
॥੭॥ ਕਈਕੋਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਦਾਸ ॥ ਤਿ

ਸੋਹੈਵਤਆਤਮਅਪਰਗਾਸਾ।ਕਈਕੋਟਿ
ਤਤਕੇਬੇਤੇ।ਸਦਾਨਿਹਾਰਹਿਏਕੋਨੇਤ੍ਰੇ
ਕਈਕੋਟਿਨਾਮਰਸੁਪੀਵਹਿ।ਅਮਰਿ
ਭਏਸਦਸਦਹੀਜੀਵਹਿ।ਕਈਕੋਟਿਨ
ਮਗੁਨਗਾਵਹਿ।ਆਤਮਰਸੁਸੁਖਿਸ
ਹਜਿਸਮਾਵਹਿ।ਅਪਨੇਜਨਕਉਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਸਮਾਰੇ।ਨਾਨਕਓਇਪਰਮੇਸੁਰਕੇ

ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥ ॥ਸਲੋਕੁ ॥ਕ ੭੭
ਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਦੂਸਰਨਾਹੀ
ਕੋਇ ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜ
ਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨ
ਕਰਨੈਜੋਗੁ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਗੁ॥
ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਅੰ

ਤੁਲਿਹੀਕਿਛੁਪਾਈਐਨਾਵਾ॥ਹੁਕਮੇਧਾਰਿਅਧ
ਰਰਹਾਵੈ॥ਹੁਕਮੇਉਪਜੈਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ॥
ਹੁਕਮੇਊਚਨੀਚਬਿਉਹਾਰ॥ਹੁਕਮੇਅਨਿ
ਕਰੰਗਪਰਕਾਰ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਅਪਨੀਵ
ਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾ
ਈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਮਾਨੁਖਗਤਿਪਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭ
ਭਾਵੈਤਪਾਥਰਤਰਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਬਿਨੁਸਾਸ

ਤੇਰਾਏਕੋ।ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਭਾਖੈ।ਪ੍ਰਭ
ਭਾਵੈਤਾਪਤਿਤਉਧਾਰੈ।ਆਪਿਕਰੈਆਪ
ਨਬੀਚਾਰੈ।ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾਆਪਿਸੁਆ°
ਮੀ।ਖੇਲੈਬਿਗਸੈਅੰਤਰਜਾਮੀ।ਜੋਭਾਵੈ
ਸੋਕਾਰਕਰਾਵੈ।ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟੀਅਵਰੁ
ਨਆਵੈ।੭।ਕਹੁਮਾਨੁਖਤੇਕਿਆਹੋਇ
ਆਵੈ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਾਵੈ।ਇਸ

ਕੈਹਾ ਬਹੋਤਿ ਇਤਾ ਸਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇਇਓ ॥ ਜੇਤਿ
ਸੁਣਾ ਵੈਸੋਈ ਕਿਰੇਇਓ ॥ ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿ
ਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥ ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬ
ਚੈ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ ਨਿਮਖ
ਮਾਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇਓ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾ
ਮਿ ਮਿਲੇਇਓ ॥੩॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ
ਰਾਜਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਜਾ ਕ

ਦ੍ਰਿਸਟਿਕਛੂਨਆਵੈ॥ ਤਿਸੁਤਤੁਕਾਲਦਰ ੧੯
ਦਿਸਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ ਜਾਕਉਤੁਮਅਪਨੀਕਿਰੈਰਖ
ਸੀਸਾ॥ ਤਾਕਾਲੇਖਾਨਲੇਜਗਦੀਸਾ॥ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕੀਰਾਸਿ॥ ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨ
ਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਅਪਨੀਬਣਤਆਪਿਬਨਾਈ
॥ਨਾਨਕਜੀਵੈਦੇਖਿਵਡਾਈ॥ ੪ ॥ ਇਸਕਾਬਲੁ
ਨਾਹੀਇਸੁਹਾਥ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਰਬਕੋ

ਨਾਥਾ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਬਪੁਰਾਜੀਉ॥ਜੋਤਿ
ਸੁਭਾਵੈਸੋਈਫੁਨਿਥੀਉ॥ਕਬਹੂਊਚਨੀਚਮ
ਹਿਬਸੈ॥ਕਬਹੂਸੋਗਹਰਖਰੰਗਿਹਸੈ॥ਕਬਹੂ
ਨਿੰਦਚਿੰਦਬਿਉਹਾਰ॥ਕਬਹੂਊਭਅਕਾਸਪ
ਇਆਲ॥ਕਬਹੂਬੇਤਾਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰ॥ਨਾਨ
ਕਆਪਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰ॥੪॥ਕਬਹੂਨਿਰਤਿ
ਕਰੈਬਹੁਭਾਤਿ॥ਕਬਹੂਸੋਇਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਕ

ਬਹੂੰ ਮਹਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲਾ। ਕਬਹੂੰ ਸਰਬ ਕੀ ੮੦
ਹੋਤ ਰਵਾਲਾ। ਕਬਹੂੰ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ।
ਕਬਹੂੰ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ। ਕਬਹੂੰ ਅ
ਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ। ਕਬਹੂੰ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕ
ਹਾਵੈ। ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ। ਗੁ
ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥ ਕਬਹੂੰ ਹੋ

ਇਪੰਡਤਕਰੇਬਖਾਨਾ।ਕਬਹੂਮੋਨਧਾਰੀਲਾ
ਵੈਧਿਆਨੁ।ਕਬਹੂੰਤਟਤੀਰਥਇਸਨਾ
ਨ।ਕਬਹੂਸਿਧਸਾਧਕਮੁਖਿਗਿਆਨੁ
।ਕਬਹੂਕੀਟਹਸਤਿਪਤੰਗਹੋਇਜੀਆ
ਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮੈਭਰਮੀਆ।ਨਾਨਾ
ਰੂਪਜਿਉਸ੍ਵਾਂਗੀਦਿਖਾਵੈ।ਜਿਉਪ੍ਰਭਭਾ
ਵੈਤਿਵੈਨਚਾਵੈ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਇ

ਨਾਨਕਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਕਬਹੂਸਾਧਸੰਗ ੮੧
ਤਿਇਹੁਪਾਵੈ॥ਉਸੁਅਸਥਾਨਤੇਬਹੁਰਿਨਆ
ਵੈ॥ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਉਸੁਅਸ ਗੋੜਿ
ਥਾਨਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸੁ॥ਮਨਤਨਨਾਮਿਰਤੇ
ਇਕਰੰਗਿ॥ਸਦਾਬਸਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਸੰ
ਗਿ॥ਜਿਉਜਲਮਹਿਜਲੁਆਇਖਟਾਨਾ॥
ਤਿਉਜੋਤੀਸੰਗਿਜੋਤਿਸਮਾਨਾ॥ਮਿਟਿਗਏਗ

ਵਨਪਾਏਰਿਦੈਸਿਮਰਾਏ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨ॥
੮॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁਖੀਬਸੈਮਸਕੀਨੀਆ
ਆਪਿਨਿਵਾਰਿਤਲੇ॥ ਬਡੇਬਡੇਅਹੰਕਾਰੀਆ
ਨਾਨਕਗਰਬਿਗਲੇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਿ
ਸਕੈਅੰਤਰਿਰਾਜਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸੋਨਰਕਪਾਤੀ
ਹੋਵਤਸੁਆਨੁ॥ ਜੋਜਾਨੈਮੈਜੋਬਨਵੰਤੁ॥ ਸੋਹੋ
ਵਤਬਿਸਟਾਕਾਜੰਤੁ॥ ਆਪਸਕਉਕਰਮਵੰਤੁ

ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਿਨਨੀਕਿਮਨੈਬਗੁਰੁਜੋਨਿਤਭਮਾਵੈ ॥ ੯੨
ਪੀਨਭੂਮਕਾਜੋਕਰੈਤ੍ਰਮਜਾਨੁ ॥ ਜੋਗੁਰਬਖੁਅੰਧਾਮ
ਤਿਆਨਾ ॥ ਕਹਿਗਿਰਧਾ ॥ ਜਿਸਕੈਪਿਲਟੇਗਹੀ
ਬੀਬਸਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕਹੀਪ੍ਰਭਕਤਿਆਵੈਮੁਖ
ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਪੀਨਹੂਤੋਵੈਦਿਕਰਿਣਾਵਯਾਵੈ ॥ ਝਿ
ਨਸਆਨਕਛੁਸੀਰਿਨਸਾਵੈ ॥ ਬਹੁਲਸਕਰਿ
ਸਨੁਖਭੂਪਰਿਕਰੈਆਸਾ ॥ ਪਲਕੀਤਹੁਤਾਕ

ਹੋਇਬਿਨਾਸੁ॥ ਸਗਲਤੇਆਪੁਜਾਨੈਬਲਵੰਤੁ
॥ਖਿਨਮਹਿਹੋਇਜਾਇਭਸਮੰਤੁ॥ਕਿਸੈਨਬ
ਦੈਆਪਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਧਰਮਰਾਇਤਿਸੁਕਰੇਖੁ
ਆਰੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ
ਸੋਜਨੁਨਾਨਕਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ॥੩॥ਕੋਟਿ
ਕਰਮਕਰੈਹਉਧਾਰੇ॥ਸ੍ਰਮੁਪਾਵੈਸਗਲੇਬਿ
ਰਥਾਰੇ॥ਅਨਿਕਤਪਸਿਆਕਰੇਅਹੰਕਾ

ਰਾ॥ਨਿਰਕਸੁਰਗਾਦਿਕਿਬਿਧਿਅਵਤਾਰਾ॥ਅਨਿ
ਕਜਤਨਕਰਿਆਤਮਨਹਿਦ੍ਰਿੜੈਹੋ॥ਹਰਿਦਰਬਾਰ
ਕਹੂੰਕੈਸੇਗਾਵੈਹੋ॥ਆਪਸਕਉਜੈਸੁਲਾਕਕਹਾਵੈਹੋ॥ਤਿ
ਸਤਿਕਲਾਈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਹੋ॥ਸਰਬਕੀਰਤਿਨਜ
ਕਾਅਨੂੰਹੋਇ॥ਕਹੂੰਨਾਨਕਤਾਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ
੩॥ਜਬਲਗੁਜਾਨੈਮੁਝਤੇਕਛੂਹੋਇ॥ਤਬਇਸਕਉ
ਸੁਖਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜਬਇਹਜਾਨੈਮੈਕਛੁਕਰਤਾ॥ਤ

ਤਬਲਗੁਗਰਭਜੋਨਿਮਹਿਫਿਰਤਾ॥ਜਬਧਾਰੈਕੋ ੨੪
ਊਬੈਰੀਮੀਤੁ॥ਤਬਲਗੁਨਿਹਚਲੁਨਾਹੀਚੀਤੁ॥
ਜਬਲਗੁਮੋਹਿਮਗਨਸੰਗਿਮਾਇ॥ਤਬਲਗੁ
ਧਰਮਰਾਇਦੇਇਸਜਾਇ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਬੰ
ਧਨਤੂਟੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਹਉਛੂਟੈ॥੪॥
ਸਹਸਖਟੇਲਖਕਉਉਠਿਧਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆ
ਵੈਮਾਇਆਪਾਛੈਪਾਵੈ॥ਅਨਿਕਭੋਗਬਿਖਿਆਂ

ਕਿਕਰੈ॥ਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਖਪਿਖਪਿਮਰੈ॥ਬਿਨਾ ੮੫
ਸੰਤੋਖੁਨਹੀਕੋਊਰਾਜੈ॥ਸੁਪਨਮਨੋਰਥਬ੍ਰਿਥ
ਥੇਸਭੁਕਾਜੈ॥ਨਾਮਰੰਗਿਸਰਬਸੁਖੁਹੋਇ॥ਬਡ
ਭਾਗੀਕਿਸੈਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਆਂ
ਪੇਆਪਿ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਾਪਿ॥੫॥ਕ
ਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਇਸਕੈਹਾਥੁਕਹਾਬੀਚ
ਰੁ॥ਜੈਸੀਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੈਤੈਸਾਹੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿ
ਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਨੋਸੁਅਪਨੈਰੰਗਿ॥

ਸਭਤੇਦੂਰਿਸਭਹੂਕੈਸੰਗਿ॥ਬੂਝੈਦੇਖੈਕਰੈਬਿਬੇਕ
॥ਆਪਹਿਏਕਆਪਹਿਅਨੇਕ॥ਮਰੈਨਬਿਨ
ਸੈਆਵੈਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਦਹੀਰਹਿਆਸ
ਮਾਇ॥੬॥ਆਪਿਉਪਦੇਸੈਸਮਝੈਆਪਿ॥ਆ
ਪੇਰਚਿਆਸਭਕੈਸਾਥਿ॥ਆਪਿਕੀਨੋਆਪਨਬਿ
ਸਥਾਰੁ॥ਸਭੁਕਛੁਉਸਕਾਓਹੁਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਉਸ
ਤੇਭਿੰਨਕਹਹੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਏਕੈਸੋ

ਇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਰਚਨਿ ਆਪਿ ਧਰਨੇਹਾਰਾ ॥ ੮ ੬
ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ
ਮਨ ਅਪੁਨੈ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨ
ਨ ਜਾਇ ॥੭॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ
॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥ ਸਚੁ ਸ
ਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੇ
ਚੀਨਾ ॥ ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥ ਅਤਿ

ਸੁੰਦਰਅਪਾਰਅਨੂਪ॥ਨਿਰਮਲਨਿਰਮ
ਲਨਿਰਮਲਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ਘਟਿਘਟਿਸੁਨੀ
ਸ੍ਰਵਨਬਖਾਨੀ॥ਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਪੁ
ਨੀਤ॥ਨਾਮਜਪੈਨਾਨਕਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੮॥੧੨॥
॥ਸਲੋਕੁ॥ ਸੰਤਸਰਨਿਜੋਜਨੁਪਰੈਸੋਜ
ਨੁਉਧਰਨਹਾਰ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਨਾਨਕਾਬ
ਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਵਤਾਰ॥॥ਅਸਟਪਦੀ॥

ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਆਰਜਾਘਟੈ॥ਸੰਤਕੈਦੂ ੮੧
ਖਨਿਜਮਤੇਨਹੀਛੁਟੈ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸ
ਭੁਸੁਖਜਾਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਨਰਕਮਹਿ
ਪਾਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਮਤਿਹੋਇਮਲੀਨ
॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸੋਭਾਤੇਹੀਨ॥ਸੰਤਕੇਹਤੇ
ਕਉਰਖੈਨਕੋਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਥਾਨਭ੍ਰ

ਸਟੁਖੋਇਹਿ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ਤਾ ਨ
ਨਕ ਸੰਗ ਬਸੀ ਗਿਨਿਦਕ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ
ਦੁਖਨਿ ਤੇ ਸੁਖੁ ਭਏ ਹੋ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਂਗਨਿ
ਉਠਏ ਹੋ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਇਹਿ
ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰੈਗਟ ਜੋਨਿ ਕ੍ਰਿਮਾਇਹਿ॥ ਮਿ
ਤ੍ਰ ਕੇ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ
ਦੂਖਨਿ ਸਭ ਕੋ ਛਲੈ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇਜ

ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥ ਸੰ ੮੯
ਤ ਦੋਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾ
ਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਓ
ਮਹਾ ਅਤਿਤਾਈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿ
ਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆ
ਰਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਾਰਾ ॥ ਸੰਤ
ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁ

ਦੁਖੀਆ ਮਰਦੀਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰ
ਬ ਰੋਗ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਓਗ ॥ ਸੰ
ਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖ ਮਹਿ ਦੋਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤ
ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅ
ਪਵਿਤੁ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥ ਸੰ
ਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸ
ਭ ਤਿਆਗੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

।।ਜਿਤੁਕਾਦੇਖੀਸਿਦਾਬਿਕਾਰੀ।।ਜਿਤਕਾਦੇਖੀਜਿਨ
ਮੈਲੈਠੋ।।ਜਿਤਕੀਦੂਖਨਾਸੁਖਤੇਟਕੋ।।ਜਿਤਕੇਦੇਖੀ
ਕਉਨਾਹੀਠਾਉ।।ਨਾਨਕਜਿਤਕਉਹੈਤਕੀਏਸਿ
ਨਾਇ ੪ ।।ਜਿਤਕਾਦੇਖੀਅਪਖੀਚਤੇਦੂਟੇ।।ਸਿ
ਤੁਕਾਦੇਖੀਕਿਤੈਕਾਜਨਪਹੂਤੇ।।ਜਿਤਕੇਦੇਖੀਕ
ਉਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਾਈਐ।।ਜਿਤਕਾਦੇਖੀਉਜ
ੜਿਪਾਈਐ।।ਜਿਤਕਾਦੇਖੀਅੰਤਰਿਤੇਖੋਬਾ।।ਸਿ

ਉਸਾਸਬਿਨਾਸਿਕਤਕਰੀਲੋਭਾ॥ਸਿਤਕੇਦੇਖੀ
ਕੀਜਿਨ੍ਹੂਬਿਛੁਨਾਹਿ॥ਆਪਨਧੀਜਅਧੋਦੀਖਿ
॥ਸਿਤਕੇਦੇਖੀਕਉ॥ਅਵਰਨਰਾਖਨਹਾਰੁ॥ਨਾ
ਨਕਸਿਤਭ੍ਰਾਵੈਭ੍ਰਾਲਏਉਬਾਰੁ॥੫॥ਸਿਤਕਾਦੇ
ਖੀਇਉਬ੍ਰਿਕਲਾਇ॥ਜਿਉਜਲਬਿਹੂਨਮ
ਛਲੀਤੜਫੜਾਇ॥ਸਿਤਕਾਦੇਖੀਭੁਖਾਨਹੀਰ
ਜੈ॥ਜਿਉਪਾਵਕੁਈਧਨਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈ॥ਸਿਤਕਾ

ਦੋਖੀ ਛੂਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਿਉ ਬੂਆੜੂ ਤਿਲੁ ਖੇਤ
ਮਹਿ ਦੂਹੇਲਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥ ਸੰਤ
ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤਾ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ
ਧੁਰਹੀ ਪਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿ
ਆ ॥੬॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ
॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸੰਤ
ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ

ਜੋਵਡਿਆਈਆ ।ਸਿਤਗੁਰੇ ਦੇਖੀ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜੇਸਨ ਆਸਾ ।ਸਿ
ਤਕਾ ਦੇਖੀ ਉਤ੍ਰਿਠਿ ਹਉ ਕੋ ਕਿਨਗਾਜਾ ।ਸਿਤਗੁਰੇ ਦੇਖਿ ਨਿ
ਕ੍ਰਿਮਟੈ ਟੈਕੋਇ ।ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ।ਪ੍ਰਿ
ਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ।ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋ
ਇ ।੧। ਸਭੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਕੇ ਓਪੁ ਕਰਣੈ ਹਾਰੁ ।
ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ।ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉ
ਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ।ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ

ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਿਸਿ ॥ ਜਿਤੁ ਕਰਿ ਛੂਟੈ ਰਹੈ ਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ੮੧
ਜੈਸਾ ਕਰੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥ ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ
ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥ ਬਡਭਾ
ਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਜ
ਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਰਾਇ ॥ ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ

ਭਰਮੁਭਉਜਾਇ ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਮਾ
ਨੁਖਕੀਟੇਕਬ੍ਰਿਥੀਸਭਜਾਨੁ॥ਦੇਵਨਕਉਏਕੈ
ਭਗਵਾਨੁ॥ਜਿਸਕੈਦੀਐਰਹੈਅਘਾਇ॥ਬਹੁ
ਰਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਗੈਆਇ॥ਮਾਰੈਰਾਖੈਏਕੋਆ
ਪਿ॥ਮਾਨੁਖਕੈਕਿਛੁਨਾਹੀਹਾਥਿ॥ਤਿਸਕਾਹੁ
ਕਮੁਬੂਝਿਸੁਖੁਹੋਇ॥ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਰਖੁਕੰਠਿਪਰੋ
ਇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਨਾ

ਨਕਾਹੂਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੧॥ਉਸਤਤਿਮਨਮ
ਹਿਕਰਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਕਰਿਮਨਮੇਰੇਸਤਿਬਿਉਹਾ
ਰ॥ਨਿਰਮਲਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉ॥ਸਦਾਸੁਹੇਲਾ
ਕਰਿਲੇਹੁਜੀਉ॥ਨੈਨਹੁਪੇਖੁਠਾਕੁਰਕਾਰੰਗੁ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਬਿਨਸੈਸਭਸੰਗੁ॥ਚਰਨਚਲਉ
ਮਾਰਗਿ,ਗੋਬਿੰਦ॥ਮਿਟਹਿਪਾਪਜਪੀਐਹਰਿਬਿੰ
ਦ॥ਕਰਿਹਰਿਕਰਮਸ੍ਰਵਨਿਹਰਿਕਥਾ॥ਹਰਿਦ

ਰਵਾਪ ਨਾਨਕ ਉਹੁ ਜਨ ਕਉ ਸਭ ਥਾਰ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜ
ਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ
ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਨ ਤਨ ਮੁਖ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਇਤ
ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਂ
ਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੭॥

।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਆਪਨਆਪੁਸੁਝੈ।ਤਿਸਕੀ ੯੩
ਜਾਨਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ।ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿ
ਜਸੁਕਹਤਾ।ਸਰਬਰੋਗਤੇਓਹੁਹਰਿਜਨ
ਰਹਤਾ।ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੇਵਲਬਖ੍ਯ੍ਯਾ
ਨੁ।ਗ੍ਰਿਹਸਤਮਹਿਸੋਈਨਿਰਬਾਨੁ।ਏਕਊਪਰਿ
ਜਿਸੁਜਨਕੀਆਸਾ।ਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀ
ਫਾਸਾ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਜਿਸੁਮਨਿਭੂਖ।ਨਾਨਕ

ਰਤਿਸਹਿਮਿਲਾਗੁਰਹਿਦਿਖਾਵਾ॥੪॥ਜਿਸਕਉਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਮਨਿਚਿਤਿਆਵੈ॥ਸੋਸੰਤੁਸੁਹੇਲਾਨਹੀਡੁ
ਲਾਵੈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ਸੋਸੇਵ
ਕੁਕਹੁਕਿਸਤੇਡਰੈ॥ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦ੍ਰਿਸਟਾਇ
ਆ॥ਅਪੁਨੇਕਾਰਜਮਹਿਆਪਿਸਮਾਇਆ॥
ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਤਸੀਝਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਤਤੁਸਭੁਬੂਝਿਆ॥ਜਬਦੇਖਉਤਬਸਭੁ

ਕਿਛੁਸੁਣਾ।ਨਾਨਕਕੋਸੋਤੁਧਜਸੋਏਈਆਸਭੁਲੁ ੯੪
ਮਾਨਹਿਕਿਛੁਜਨਨੋਮੈਨਪਰਕਛੁਅਰੈ।ਆਪਨੋਰ
ਕਿਤੁਅਥਹੀਕਹੈ।ਆਵਣੁਜਾਵਣੁਦ੍ਰਿਸਟਿਆ
ਨਦ੍ਰਿਸਟਿ।ਆਖਿਆਕਾਰੀਧਾਰੀਸਭਤਿ
ਸਟਿ।ਆਪੇਆਪਿਸਰਬਲਮਹਿਆਪਿ।ਅਕਿ
ਕਨੁਗਤਿਰਚਿਬਾਪਿਰਚਿਬਾਪਿ।ਅਬਨਾਸੀਨ
ਹੀਕਿਛੁਧੰਨਾ।ਧਾਵਤੁਪਾਰਰਹਿਰਚਿਬੁਸੰਤਾ।ਅ

ਲਖਅਭਿਵਪੁਰਖਪਰਤਾਪਾ॥ਆਪਿਜਪਾਏਤ
ਨਾਨਕਜਾਪਾ॥੮॥ਜਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਸੁਸੋਭਾਵੰਤ
॥ਸਗਲਸੰਸਾਰੁਉਧਰੈਤਿਨਮੰਤ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵ
ਕਸਗਲਉਧਾਰਨ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਦੂਖਬਿਸਾਰ
ਨ॥ਆਪਿਮੇਲਿਲਏਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦ
ਜਪਿਭਏਨਿਹਾਲ॥ਉਨਕੀਸੇਵਾ ਸੋਈਲਾ
ਗੈ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਬਡਭਾਗੈ॥ਨਾਮੁਜ

ਪੜਿਆਵੇਦਿਬਿਸਮਾਦੁ॥ਨਾਨਕਕਹਿਨਪੁਰਖਧਕਰਿਉਤੂ ੯੫
ਠਅਕਹਿਆਜਾ ੧ ॥ਜੋਕਿਛੂਟੈਕੋਸੁਖਤੇਕੋਈਰੋਗਿ॥
ਸਦਾਸਦਾਧਨਜਿਹਜਨਿਸੰਗਿ॥ਸਫਲਸੁਕਾਇਓਹੋਵੈ
ਸੋਹੋਇ॥ਕਰਨੈਜੋਗਪਕੜੰਤੇਸੋਹਿ॥ਪ੍ਰਭਕਾਕੀਆ
ਜਨਕੀਟਹਲਕਰਾਨਾ॥ਜਿਸਨਾਮਤੈਸਾਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ॥ਜਿ
ਸਤੇਭੁਪਜੈਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ਪਕਿਹਿਸੁਤੁਨਿਧਾ
ਨ ਤੂਮਨੁਪਰਿਆਇਓ॥ਆਪਸਕਤਿਆਪਿਦੇਕੋ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ੮ ॥੧੪॥ ਸਰ
ਬ ਕਲਾ ਭਰਿਪੂਰ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰੁ ॥ ਜਾ
ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੁ
੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੋ
ਪਾਲ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸਗ
ਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ
ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ਅਬਿ
ਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ

ਹੋਇ॥ਜੇਸਭੁਪ੍ਰਾਨੀਲੋਚੈਕੋਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁ
ਨਾਹੀਫਿਰੈਬਹੁਕਾਇਆ॥ਗਤਿਨਾਨਕਜਪੁਏਕਹ
ਰਿਨਾਮ॥੧॥ਰੂਪਵੰਤੁਹੋਇਨਾਹੀਮੋਹੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀ
ਜੋਤਿਸਗਲਘਟਸੋਹੈ॥ਧਨਵੰਤਾਹੋਇਕਿਆ
ਕੋਗਰਬੈ॥ਜਾਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਦੀਆਦਰ
ਬੈ॥ਅਤਿਸੂਰਾਜੇਕੋਊਕਹਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਕਲ
ਬਿਨਾਕਹਧਾਵੈ॥ਜੇਕੋਹੋਇਬਹੈਦਾਤਾਰੁ॥ਤਿ

ਸੁਣੇਨਘਰੁਜਾਨੈਗਾਵਾਰੁ॥ਜਿਨੁਗੁਰਮੁਖਸਾਇਦਿੜੁ
ਟੈਹਰੁਰੋਗਾ॥ਨਾਨਕਸੋਜਨਨਸਦਾਅਰੋਗਾ॥ਜਿ
ਸੁਅੰਦਰੁਕਰਿਸੋਸੋਧੈਭਿਮਨੁ॥ਤਿਹਿਗੁਰਕਾਮਖਟ੍ਰਸ
ਨਹਿਅਨਭੈਮਨੁ॥ਜਿਹੁਪਖਾਣਨਾਵਦਰਗਹਤੇਹੇ॥ਪ੍ਰਾਹਿ
ਗੁਰਚਰਨਨਲਗੋਤਨਿਸਤਰੈ॥ਜਿਹੁਅੰਪਰਾਧੀ
ਪਰਪਗਾਸੁ॥ਗੁਰਚਰਣਸਰਨਦੇਖਿਅਨਹੋਇਹਿਕਿਵਾ
ਸਾ॥ਜਿਹੁਮਨਹਾਥੁਦਿਆਨਸਹਿਆਰਗੁਪਾਵੈ॥ਤਿ

ਉਸਾਪ੍ਰਭੂਸੰਗਿਮਿਲਾਏਜੋਤਿ [illegible] ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ਤਿਨਸੈ ੯੧
ਤਨਕੀਧਾੜਉਤਪੁਨਿ॥ਨਾਨਕਕੀਧਰਿਲੇਕੈਚਾਪ੍ਰਭਿ॥੩॥
ਮਨਨੂਰਖਕਾਹੇਧਿਕਲਾਈਐਸੋ॥ਪ੍ਰਭਬਿਸਿਓਕਾ
ਇਕਿਖਿਆਪਾਈਐਸੋ ਭੂਖਭੂਖਪ੍ਰਭੁਦੇਵਨਧਾਰੁ॥
ਅਵਰਤਿਆਗਿਤ੍ਰੁਤ੍ਰਿਸਾਧਿਦਿਤਾਰੁ॥ਜੋਕਛੁਕਰੈ
ਸੋਈਸੁਖਮਾਨੁ॥ਭੂਲਾਕਾਹੇਫਿਰਹਿਅਜਾਨੁ॥੪॥
ਕਉਨਬਸਤੁਆਈਤੇਰੈਸੰਗਾ॥ਲਪਟਿਰਹਿਓਰਸਿਲੋਭਿ

ਤੀਪਤਿਗਈ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਹਿਰਦੈਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕ
ਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹਿ॥੪॥ਜਿਸੁਵਖਰੁਕਉਲੈ
ਨਿਤੂਆਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮਸੰਤਨਘਰਿਪਾਇਆ॥
ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਲੇਹੁਮਨਮੋਲਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਹਿਰਦੇ
ਮਹਿਤੋਲਿ॥ਲਾਦਿਖੇਪਸੰਤਹਸੰਗਿਚਾਲਿ॥ਅਵ
ਰਤਿਆਗਿਬਿਖਿਆਜੰਜਾਲ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਕਹੈਸ
ਭੁਕੋਇ॥ਮੁਖਊਜਲਹਰਿਦਰਗਹਸੋਇ॥ਇਹੁਵ

ਪਾਰੁਹੈਰਖਵਾਵਾਪਾਰੋ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈ ੯੮
॥੮॥ਚਰਨਸਾਧਕੇਧੋਇਧੋਇਪੀਉ॥ਅਰਪਿਸਾਧ
ਕਉਅਪਨਾਜੀਉ॥ਸਾਧਕੀਧੂਰਿਕਰਹੁਇਸਨਾ
ਨੁ॥ਸਾਧਊਪਰਿਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥ਸਾਧਸੇਵਾਵ
ਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾ
ਈਐ॥ਅਨਿਕਬਿਘਨਤੇਸਾਧੂਰਾਖੈ॥ਹਰਿਗੁਨ
ਗਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੈ॥ ਓਟਗਹੀਸੰਤਹਦਰਿ

ਰਿਆ॥ਇਆ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ॥
੨॥ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰੁ॥ ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ
ਅਧਾਰੁ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ॥
ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ
ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋ
ਤੇ ਗੁ॥ ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ॥ ਸਭ ਊਚ ਨਿਰ
ਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ

ਦੀਆ॥ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਥੀਆ॥੭॥ ੯੯
ਜਾਕੈਮਨਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿ॥ਤਿਸੁਜਨਆਵੈ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ॥ਭਗਤੁਭਗਤੁਸੁਨੀਐਤਿਹ
ਲੋਇ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਏਕੋਹੋਇ॥ਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁ
ਤਾਕੀਰਹਤ॥ਸਚੁਹਿਰਦੈਸਤਿਮੁਖਿਕਹਤ॥ਸਾ
ਚੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਾਚਾਆਕਾਰੁ॥ਸਚੁਵਰਤੈਸਾਚਾ
ਪਾਸਾਰੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਨਿਸਚੁਕਰਿਜਾਤਾ॥ਨਾ
ਨਕਸੋਜਨੁਸਚਿਸਮਾਤਾ॥੮॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ

ਰੂਪਨਰੇਖਨਰੰਗਕਿਛੁਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਤੇਪ੍ਰਭਭਿੰ
ਨ॥ਤਿਸਹਿਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾਜਿਸੁਹੋਵੈਸੁਪ੍ਰਸੰਨ
॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭੁਮਨ
ਮਹਿਰਾਖੁ॥ਮਾਨੁਖਕੀਤੂਪ੍ਰੀਤਿਤਿਆਗੁ॥ਤਿਸੁ
ਤੇਪਰੈਨਾਹੀਕਿਛੁਕੋਇ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋ
ਸੋਇ॥ਆਪੇਬੀਨਾਆਪੇਦਾਨਾ॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ
ਗਹੀਰੁਸੁਜਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਗੋ
ਬਿੰਦ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦਇਆਲਬਖਸੰਦ॥

॥ਜਾਪਤੇਰੇਕੀਚਿਰਨੀਪਾਊਂ॥ਨਾਨਕਕੈਮਨਿਏਹੁ ੧੦੦
ਅਨਦਾਊ॥੧॥ਮਨਜਾਪੂਰਨਜਨਨਾਜੇਤ੍ਰਾ॥ਜੋਕ
ਰਿਧਾਇਆਸੋਈਹੋਤ੍ਰਾ॥ਧਰਨਤੁਰਨਜਾਕਾਨੇ
ੜੇਓਤ੍ਰਾ॥ਤਿਸੁਕਾਸੰਝਨਜਾਨੇਓਤ੍ਰਾ॥ਅਨਿਦਰੁ
ਧਸੰਗਾਠਸਦਜਾਕੋ॥ਸਰਬਖੇਕਸੁਨੀਆਹਿ
ਯਰਿਤਾਕੋ॥ਰਾਜਸਧਿਰਾਜੁਸੋਗਾਸਧਿਜੋਠੀ॥
ਤੁਯਸਧਿਤਪੀ॥ਸਰੁਬਿਧਸਤਸਧਿਭੋਕੀ॥ਧਿ

ਆਇਧਿਆਇਭਗਤਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ ।ਨਾਨ
ਕਤਿਸੁਪੁਰਖਕਾ ।ਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ ।ਜਾ
ਕੀਲੀਲਾਕੀਮਿਤਿਨਾਹਿ ।ਸਗਲਦੇਵਹਾਰੇਅ
ਵਗਾਹਿ ।ਪਿਤਾਕਾਜਨਮੁਕਿਜਾਨੈਪੁਤ੍ਰ ।ਸਗਲਪ
ਰੋਈਅਪੁਨੈਸੂਤਿ ।ਸੁਮਤਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁ
ਜਿਨੁਦੇਇ ।ਜਨਦਾਸਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਸੇਇ ।
ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਜਾਕਉਭਰਮਾਏ ।ਜਨਮਿਮਰੈ

ਦੈਤਿਆਵੇਸਾਹੋ॥ਊਚਨੀਚਤਿਸਕੇਅਸਥਾਨ ੧੦੧
॥ਜੈਸਾਜਨੌਹੈਤੈਸਾਨਾਨਕਜਾਨਾ॥ਨਾਨਾਰੂਪਨਾ
ਨਾਜਾਕੇਰੰਗਾ॥ਨਾਨਾਭੇਖਕਰਹਿਇਕਰੰਗਾ॥ਨ
ਨਾਬਿਧਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਏ
ਕੰਕਾਰੁ॥ਨਾਨਾਚਲਿਤਕਰੇਖਿਨਮਾਹਿ॥ਪੂਰਿ
ਰਹਿਓਪੂਰਨੁਸਭਠਾਇ॥ਨਾਨਾਬਿਧਿਕਰਿਬ
ਨਤਬਨਾਈ॥ਅਪਨੀਕੀਮਤਿਆਪੇਪਾਈ॥
ਸਭਘਟਤਿਸਕੇਸਭਤਿਸਕੇਠਾਉ॥ਜਪਿਜ

ਪਸੀਐਨਾਨਕਕਥਰਿਨਾਉ ॥੪॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸ
ਗਲੇਜੰਤ ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਨਾਮ
ਕੇਧਾਰੇਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਨ ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸੁ
ਨਨਗਿਆਨਧਿਆਨ ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਆਗਾ
ਸਪਾਤਾਲ ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲਆਕਾਰ ॥ ਨਾ
ਮਕੇਧਾਰੇਪੁਰੀਆਸਭਭਵਨ ॥ ਨਾਮਕੈਸੰਗਿਉ
ਧਰੇਸੁਨਿਸ੍ਰਵਨ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਨੈ
ਨਾਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕਚਉਥੇਪਦਮਹਿਸੋਜਨੁ

ਗਾਤਿਪਾਇਓ॥੫॥ਰੂਪੁਸਤਿਜਾਕਾਸਤਿਅਸਥਾਨੁ॥ ੧੦
॥ਪੁਰਖੁਸਤਿਕੇਵਲਪਰਧਾਨੁ॥ਕਰਤੂਤਿਸਤਿਸਤਿਜਾ
ਕੀਬਾਣੀ॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਸਤਿ
ਕਰਮੁਜਾਕੀਰਚਨਾਸਤਿ॥ਮੂਲੁਸਤਿਸਤਿਉਤ
ਪਤਿ॥ਸਤਿਕਰਣੀਨਿਰਮਲਤੇਨਿਰਮਲੀ॥ਜਿ
ਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਸਹਿਸਭਭਲੀ॥ਸਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭ
ਕਾਸੁਖਦਾਈ॥ਬਿਸ੍ਵਾਸੁਸਤਿਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਈ॥੬॥ਸ

ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਉਪਦੇਸ ॥ ਸਤਿਤੇਜਨੁਜਾਕੈਰਿ
ਦੈਪ੍ਰਵੇਸ ॥ ਸਤਿਨਿਰਤਿਬੂਝੈਜੇਕੋਇ ॥ ਨਾਮੁਜ
ਪਤਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇ ॥ ਆਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁ
ਸਤਿ ॥ ਆਪੇਜਾਨੈਅਪਨੀਮਿਤਿਗਤਿ ॥ ਜਿਸ
ਕੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸੁਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ ਅਵਰਨਬੂਝਿਕਰ
ਤਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇਕੀਮਿਤਿਨਜਾਨੈਕੀਆ ॥ ਨਾਨ
ਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਵਰਤੀਆ ॥੨॥ ਬਿਸਮਨਬਿ

ਸਭੁਹੋਇਬਿਸਮਾਦੁ॥ਜਿਨਿਬੁਝਿਆਤਿਸੁਆ ੧੦੩
ਇਆਸ੍ਵਾਦੁ॥ਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿਰਾਚਿਜਨਰਹੇ॥ਗੁ
ਰਕੈਬਚਨਿਪਦਾਰਥਲਹੇ॥ਓਇਦਾਤੇਦੁਖਕਾ
ਟਨਹਾਰ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰ॥ਜਨਕਾ
ਸੇਵਕੁਸੋਵਡਭਾਗੀ॥ਜਨਕਾਸੇਵਕੁਸੋਵਡਭਾ
ਗੀ॥ਜਨਕੈਸੰਗਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀ॥ਗੁਨਗੋ
ਬਿਦਕੀਰਤਨੁਜਨੁਗਾਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕ

ਨਲੂਪਾਵੈ॥੮॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿਸਚੁ
ਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥ਹੈਭਿਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭਿਸਚੁ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਚਰਨਸਤਿਸਤਿ ਪਰਸ
ਨਹਾਰ॥ਪੂਜਾਸਤਿਸਤਿਸੇਵਦਾਰ॥ਦਰਸਨੁ
ਸਤਿਸਤਿਪੇਖਨਹਾਰ॥ਨਾਮਸਤਿਸਤਿਧਿਆਵ
ਨਹਾਰ॥ਆਪਿਸਤਿਸਤਿਸਭਧਾਰੀ॥ਆਪੇਗੁ
ਣਆਪੇਗੁਣਕਾਰੀ॥ਸਬਦੁਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਬਕ

ਕਤਾ।ਸੁਰਤਿਸਤਿਸਤਿਜਸੁਸੁਨਤਾ।ਬੁਝਨਹਾਰੁ ੧੦੪
ਕਉਸਤਿਸਭਹੋਇ। ।ਨਾਨਕਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ।।
੧।ਸਤਿਸਰੂਪੁਰਿਦੈਜਿਨਿਮਾਨਿਆ।ਕਰਨਕਰਾ
ਵਨਤਿਨਿਮੂਲੁਪਛਾਨਿਆ।ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਿਸ੍ਵਾਸੁਪ੍ਰ
ਭਆਇਆ।ਤਤੁਗਿਆਨੁਤਿਸੁਮਨਿਪ੍ਰਗਟਾਇ
ਆ।ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸਾਨਾ।ਜਿਸਤੇਉਪ
ਜਿਆਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾ।ਬਸਤੁਮਾਹਿਲੇਬਸਤੁ

ਜਾਣਾਈ॥ ਤਾ ਕਹੀ ਭਿ ਨਾਨਕ ਚਲਨ ਜਾਈ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਭੈ ਭ੍ਰਮ
ਨਾ ਹੁਬਧੋਕਾ॥ ਨਾਗਾ॥ ਇਹੁ ਮਿਲਕੇ ਨਾਨਕ ਹੋਕਾ॥
੨॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ ਠਾਕੁਰ ਕ ੦
ਕੈ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਮਨਿ ਪਰਤੀ
ਤਿ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ॥ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ॥ ਠਾਕੁ
ਉ ਰ ਕੈ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗੁ
॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਲਨਹਾਰਾ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿ

ਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥ ਨਾ ੧੦
ਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਜ
ਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ੦
ਖੈ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵ
ਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪ
ਤਿ ਰਾਖੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਊਚ ਤੇ

ਊਦੋ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥ ਕੀ
ਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥ ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ
ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥
ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥ ਮਾਨਸ ਜਤਨ
ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ
॥ ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾ

ਧਾਓਇਆਂਕਾਂਹੋਸੋਚਕਰੇਰਪਾਣੀਆਜ ੧੦੬
ਧਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਅਨਾਦਿਰਾਣੀਪਾਬਾਰਿ
ਬਾਰਬਾਰਪ੍ਰਭੁਜਪੀਐ ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏ
ਹੁਮਨਤਨੁਧ੍ਰਪੀਐ ਨਾਮਰਤਨੁਜਿਨਿਗੁ
ਰਮੁਖਿਪਾਇਆ ਤਿਸੁਕਿਛੁਅਵਰੁਨ
ਹੀਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮੋਰੂ
ਪਰੰਗੁ ਨਾਮੋਸੁਖੁਹਰਿਨਾਮਕਾਸੰ
ਗੁ ਨਾਮਰਸਜੋਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ
ਮਨਤਨੁਨਾਮਹਿਨਾਮਿਸਮਾਨੇਊਠ

ਤੁ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਨਾਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ
ਕੇ ਸਦ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾ
ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾ
ਤਿ ॥ ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥
ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋ
ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੋ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ
ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕ
ਉਨ ਬਖਾਨਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ
ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸੇ

ਹਜੂਰੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ॥੧॥
ਮਨੋਂ ਮੇਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟਿ ਲੇਹਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆ
ਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨੁ ਦੇਹਿ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰ
ਭੂ ਪਛਾਤਾ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭੁ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ॥ ਅ
ਵਰ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ॥ ਤਿਸੁ ਜ
ਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋ
ਵੀ ਤੇਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪੂਜਹੁ ਸ

ਦੇਪੈਰਾ॥੮॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਿ
ਨਿਜਾਨਿਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਤਿਸਕਾਨਾਉ॥ ਤਿਸ
ਕੈਸੰਗਿਸਿਖੁਉਧਰੈ ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨ
ਗਾਉ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਿ
ਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ ਸੇਵਕਕਉਗੁ
ਰੁਸਦਾਦਇਆਲ॥ ਸਿਖਕੀਗੁਰ
ਦੁਰਮਤਿਮਲੁਹਿਰੈ॥ ਗੁਰਬਚਨੀ
ਹਰਿਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਿਖ
ਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ॥ ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਬਿਕਾਰ

ਕਤੇਹਾਵੇ॥ਜਿਤੁਗੁਰਸਿਖਕਉਜਾਂਧਨ
ਦੇਇਆ॥ਗੁਰਕਾਸਿਖਵਡਿਭਾਗੀਹੋ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਸਿਖਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈਨ
ਨਕਜਿਤੁਗੁਰਸਿਖਕਉਜੀਆਨਾਲਸ
ਮਾਰੈ॥੧॥ਗੁਰਕੈਗ੍ਰਿਹਸੇਵਕਜੋਰਹੈ॥
ਗੁਰਕੀਆਗਿਆਮਨਅਹਿਸਹੈ॥ਆਪ
ਸਕਉਕਰਿਕਛੂਨਜਨਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮਰਿਦੈਸਦਧਿਆਵੈ॥ਮਨੁਵੇਚੈਸ

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਤਿਸ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾ
ਰਜਿ ਰਾਸਿ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾ
ਮੀ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ
ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ
ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥ ਬੀਸੁ
ਬਿਸੁਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ
ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰਿ
ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉਂ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ

ਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥ਆਠਪੈਹਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰ
ਗਿਰਾਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਮਹਿਜਨੁਜਨਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ॥ਏਕਹਿਆਪਿਨਹੀਕਛੁਭਰਮੁ॥ਸਹ
ਸਸਿਆਨਪਲਇਆਨਜਾਈਐ॥ਨਾਨ
ਕਐਸਾਗੁਰੁਬਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥੩॥ਸਫ
ਲਦਰਸਨੁਪੇਖਤਪੁਨੀਤ॥ਪਰਸਤਚਰ
ਨਗਤਿਨਿਰਮਲਰੀਤਾ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਰਾਮ
ਗੁਨਰਵੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਦਰਗਹਗਵੇ
ਸੁਨਿਕਰਿਬਚਨਕਰਨਆਘਾਨੇ॥ਮਨਿਸੰ
ਤੋਖੁਆਤਮਪਤੀਆਨੇ॥ਪੂਰਾਗੁਰੁਅਖ

ਓਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤ
ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ਨਾਨਕ
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ੪ ਜਿਹਬ
ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਗ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ
ਬਿਬੇਕਾ ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ਨਿ
ਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ਤਾ ਕੀ
ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਅਨਿਕ ਭਗ
ਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿ
ਰਦੈ ਸਿਮਰੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁ

ਰਾਮ ਪਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸੇ ਸਾਧ ਭਜ ਪਾਏ ॥੫॥ ੧੧
॥ਦ੍ਵਿਹੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਸਪਾਵੈ ਮਨੁ ਕੇਹਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਆਹੁ
ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ
ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਲੇਇ ॥ ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥ ਮੋਹ ਮਾਇਆ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥ ਅੰਧ
ਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ
ਨਾਸੇ ॥੬॥ ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ

ਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਸੋ ੧੧
ਇ ॥ ਓਤਿਪੋਤਿਰਵਿਆਰੂਪਰੰਗਾ ॥ ਭਏਪ੍ਰਗਾਸਸਾ
ਧਕੈਸੰਗਿ ॥ ਰਚਿਰਚਨਾਅਪਨੀਕਲਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿ
ਕਬਾਰਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ
॥ ਸਾਥਿਨਚਾਲੈਬਿਨੁਭਜਨਬਿਖਿਆਸਗਲੀ
ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਾਵਨਾਨਾਨਕਇਹੁਧ
ਨੁਸਾਰੁ ॥ ॥ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਤਜਨਾਮਿ
ਲਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ ॥ ਏਕੁਸਿਮਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ

ਅਵਰਉਪਾਵਸਭਿਮੀਤਬਿਸਾਰਹੁ॥ਚਰਨਕਮਲ
ਰਿਦਮਾਹਿਉਰਿਧਾਰਹੁ॥ਕਰਨਕਾਰਨਸੋਪ੍ਰਭੁਸਮਰ
ਥੁ॥ਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਗਹਹੁਨਾਮੁਹਰਿਵਥੁ॥ਇਹੁਧਨੁ
ਸੰਚਹੁਹੋਵਹੁਭਗਵੰਤ॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਨਿਰਮਲੁ
ਮੰਤ॥ਏਕਆਸਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ਸਰਬਰੋਗ
ਨਾਨਕਮਿਟਿਜਾਹਿ॥ਜਿਸੁਧਨਕਉਚਾਰਿਕੁੰ
ਟਉਠਿਧਾਵਹਿ॥ਸੋਧਨੁਹਰਿਸੇਵਾਤੇਪਾਵਹਿ॥
ਜਿਸੁਸੁਖਕਉਨਿਤਬਾਂਛਹਿਮੀਤ॥ਸੋਸੁਖੁਸਾਧੂ

ਆਪੁ ਸੰਗਿ ਪਵੀਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੋ ਲਾਵਉ ਕਰਹਿ ਬਿਰਥੀ ॥ ੧
ਕਰਨੀ ॥ ਸੋ ਸੇਲਾ ਭਜਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥ ਅਨਿਕ
ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ
ਲਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
ਜੰਪੁੰ ਨਾਨੰਕ ਜਪੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ ਮਨੁ
ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ
ਠਾਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ
ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਿਮ

ਕਿਸਿਮਰਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਤਉਕਿਉਨਸੇਵੁਰਨਸੋਹੈਰਿ
ਆਸਾ॥ ਤਉਬਾਛਿਤਾਇਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਤਿਤੁਘਰਿ
ਜਾਇਬਸੈਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਟੀਜਮਫਾਸੀ॥੩॥
ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਕਹੈਜਨੁਸਾਚਾ॥ ਜਨਮਿਮਰੈਸੋਕਾਚੋਕ
ਚਾ॥ ਆਵਾਗਵਨੁਮਿਟੈਪ੍ਰਭਸੇਵ॥ ਆਪਿਤਿਆਗਿ
ਸਰਨਿਗੁਰਦੇਵ॥ ਇਉਰਤਨਜਨਮਕਾਹੋਇਉਧਾਰੁ॥
ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ ਅਨਿਕਉਪਾਵ
ਨਛੂਟਨਹਾਰੇ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬੀਚਾਰੇ॥ ਹਰਿਂ

ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ੧੯
ਪਾਵਹੁ ॥੭੪॥ ਸੰਬਿਧਾਨ ਚਾਲਕ ਸਿਰੈ ਰੈਧਨਾ ਤ੍ਰਿਕਿਆਲ
ਪਟਾਂ ਹੈ ਨੂ ਰਖ ਮਨਾ ॥ ਸੁਭ ਮਤਿ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਧਨ ਤਾ ॥ ਇ
ਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਭਵ ਦਨ ਨਾਥਾ ॥ ਨਾਸ ਨੈਹਿ ਆਇ ਇਅਬਿ
ਸੰਬਾਕਾ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥ ਅਸੁਰ ਸਤੇ ਕ
ਬ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਸੁਰ ਨਰ ਰਿਖਿ ਮੁਨਿ ਸਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਦੀਏ ਤਿਸੁ
ਤੈ ਨੈਨ ਬਿਕਾਨਾ ॥ ਸਾਧਿ ਸਾਧੁ ਸਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥
ਪਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਕੀਸਿ ਤਿਤੁ ਕੋ ਦਿਇਆ ਨੋ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨ ਧ

ਹੁ ਭੂਖੇ ਸਿਆਲੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ
ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰੋ ਚੀਤੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ
ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਆਪਿ
ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ
ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਰਭੂਤੁ ਸਤੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ
ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥
ਮੇ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥ ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ
ਨਾਲਿ ॥ ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿ

ਆਨਪਸਰਗਾਣੀਮਨਾ॥ਸਾਧੁਸੰਗਿਪਾਵਹਿ ੧੧੪
ਸਨੁਧਨਾ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜੀਸਿਮ੍ਰਿਤਿਕਰਹਿਬਿਉਹਾਰੁ
॥ਈਹਰਿਨਾਮੁਖਟਦਰਸਨਾਹਿਜੈਕਾਰ॥ਸਰਬਖ.ਕਿਰ
ਤਰਿਓਏਕੋਦੇਵ੍ਹਾ॥ਕਿਰਪਾਨਾਨਕਜਾਕੈਮਸਤਕਿਲੇ
ਖੁ॥੧॥ਏਕੋਜਪਿਏਕੋਸਾਲਾਹਿ॥ਏਕੁਸਿਮਰਿ
ਏਕੋਮਨਆਹਿ॥ਏਕਸਕੇਗੁਨਗਾਉਅਨੰਤ
ਮਨਿਤਨਿਜਾਪੁਏਕਭਗਵੰਤ॥ਏਕੋਏਕੁਏਕੁ

ਗਲਿ ਜਾਪਿਆ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆ
ਪਿਆ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥ ਇਕੁ ਅ
ਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ
੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ
ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇ
ਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥ ਅਸਟ

ਪਦੀ॥ ਜਾਚਕਜਨੁਜਾਚੈਪ੍ਰਭੁਦਾਨੁ॥ਕਰਿ ੧੧੫
ਕਿਰਪਾਦੇਵਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਮਾਂਗ
ਉਧੂਰਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰਿ॥ਸ
ਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਪ੍ਰਭੁਤੁਮਹਿਧਿਆਵਉ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉ
ਲਾਗੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ਭਗਤਿਕਰਉਪ੍ਰਭਕੀਨਿਤਨੀ
ਤਿ॥ਏਕਓਟਏਕੋਆਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਮਾਂਗੈਨਾਮੁ
ਪ੍ਰਭਸਾਰੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਮਹਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਹਰਿ

ਰਸੁਪਾਵੈਬਿਰਲਾਕੋਇ॥ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਸੇਜਨ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥ਪੂਰਨਪੁਰਖਨਹੀਡੋਲਾਨੇ॥ਸੁਭਰ
ਭਰੇਪ੍ਰੇਮਰਸਰੰਗਿ॥ਉਪਜੈਚਾਉਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥
ਪਰੇਸਰਣਿਆਨਸਭਤਿਆਗਿ॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰ
ਗਾਸਅਨਦਿਨੁਲਿਵਲਾਗਿ॥ਬਡਭਾਗੀਜਪਿਆ
ਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਸੇਵ
ਕਕੀਮਨਸਾਪੂਰਨਭਈ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲ
ਮਤਿਲਈ॥ਜਨਕਉਪ੍ਰਭੁਹੋਇਓਦਇਆਲੁ॥ਸੇਵ

ਕਵਨੈ ਸਟਾਨਿ ਗਾਹੂਆ ॥ ਬੀਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ੧੧੯
ਭਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੂਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥ ਇੰਛ
ਪੁੰਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ
ਹਜੂਰੀ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ
ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾ
ਨੈ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ
ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸ

ਰੈਣਿਅਗਨਿਮਹਿਰਾਖੈ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਬਿਰਲਾਲਾ
ਖੈ।ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਬਿਖੁਤੇਕਾਢੈ।ਜਨਮਮਰਨ
ਸਕਾਦੂਖੁਟਾਰਿਗਾਢੈ।ਗੁਰਪੂਰੈਤਤੁਇਹੈਬੁਝਾਇਆ
੪ ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਨਾਨਕਜਨਧਿਆਇਆਂ।ਸਾਜਨਮੀ
ਤਕਰਹੁਇਹੁਕਾਮੁ।ਆਨਿਤਿਆਗਿਜਪਹੁਹਰਿ
ਨਾਮੁ।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਵਹੁ।ਆ
ਪਿਜਪਹੁਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ।ਭਗਤਿਭਾਇ
ਤਰੀਐਸੰਸਾਰੁ।ਬਿਨੁਭਗਤੀਤਨੁਹੋਸੀਛਾਰੁ।

॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਿਸੁਖਨਿਧਿਨਾਮੁ॥ਬੂਡਤਜਾਤ
ਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਸਗਲਦੂਖਕਾਹੋਵਤਨਾਸੁ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮਜਪਹੁਗੁਨਤਾਸੁ॥ਉਪਜੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰ
ਸੁਚਾਉ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਇਹੀਸੁਆਉ॥ਨੇ
ਤ੍ਰਹੁਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ਮਨੁਬਿਗਸੈਸਾਧਚ
ਰਨਧੋਇ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਮਨਿਤਨਿਰੰਗੁ॥ਬਿ
ਰਲਾਕੋਊਪਾਵੈਸੰਗੁ॥ਏਕਬਸਤੁਦੀਜੈਕਰਿਮ
ਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮੁਜਪਿਲਇਆ॥ਤਾਕੀ

ਤਿਪਾਸਾਕਹੀਨਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਕਹਹਿਮਿਆਸਰਬਸਮਾ
ਇ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭਬਖਸੰਦਦੀਨਦਇਆਲ ॥ ਭਗਤਿ
ਵਛਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲ ॥ ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦ
ਗੁਪਾਲ ॥ ਸਰਬਘਟਾਕਰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਆਦਿਪੁ
ਰਖੁਕਾਰਨਕਰਤਾਰ ॥ ਭਗਤਜਨਾਕੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾ
ਰੁ ॥ ਜੋਜੋਜਪੈਸੋਹੋਇਪੁਨੀਤ ॥ ਭਗਤਿਭਾਇਲਾਵੈ
ਮਨਹੀਤ ॥ ਹਮਨਿਰਗੁਨੀਆਰਨੀਚਅਜਾਨ ॥ ਨਾ
ਨਕਤੁਮਰੀਸਰਣਿਪੁਰਖਭਗਵਾਨ ॥੨॥ ਸਰਬ
ਬੈਕੁੰਠਮੁਕਤਿਮੋਖਪਾਏ ॥ ਏਕਨਿਮਖਹਰਿਕੇਗੁਨ

ਗਾਏ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜੈ ਉਪਤਿ ਆਈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ
ਕਥਾ ਅਨਿਕ ਭਾਈ ॥ ਬਹੁਤੋ ਜਨਨ ਕਾ ਪਸੰਗੀਤ ॥ ਤਸਨ
ਸਪਤੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨੀਤਾ ॥ ਭਲੀ ਸੁਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਧਨਵੰ
ਤ ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੰਤ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪ੍ਰਭੁ
ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੮॥੨੦॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮ
ਧੀ ਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ
ਜਾਪਿ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਬ ਅਕਾਰ ਇਹੁ

ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨੁ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥ ਜਬ
ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਾ ॥ ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿ
ਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥ ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾ
ਪਤਾ ॥ ਤਬ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤਾ
ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਤਬ ਮੋਹ ਕ
ਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮਾ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰ
ਤੀਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥ ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸੁ ਕਉ ਗਨੀ ॥
ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਬ ਨਰਕ ਸੁ

ਰਗਕਹੁਕਉਨੁਅਉਤਾਰ ॥ ਜਬਨਿਰਗੁਨੁਪ੍ਰਭਸ
ਹਜਸੁਭਾਇ ॥ ਤਬਸਿਵਸਕਤਿਕਹਹੁਕਿਤੁਠਾਇ ॥
ਜਬਆਪਹਿਆਪਿਅਪਨੀਜੋਤਿਧਰੈ ॥ ਤਬਕਵਨ
ਨਿਡਰੁਕਵਨਕਤਡਰੈ ॥ ਆਪਨਚਲਿਤਆਪਿਕਰ
ਨੈਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰ ॥੨॥ ਅਬਿ
ਨਾਸੀਸੁਖਆਪਨਆਸਨ ॥ ਤਹਜਨਮਮਰਨਕ
ਹੁਕਹਾਬਿਨਾਸਨ ॥ ਜਬਪੂਰਨਕਰਤਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇ ॥
ਤਬਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਕਹਹੁਕਿਸੁਹੋਇ ॥ ਜਬਅਬਿਗ
ਤਿਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਏਕਾ ॥ ਤਬਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਿਸੁਪੂਛਤ

ਲੇਖਾ॥ਜਬਨਾਇਕੁਨਿਰੰਜਨਅਬਿਗਤਅਗਾਧੇ॥ਤ
ਬਕਉਨਛੁਟੇਕਉਨਬੰਧਨਬਾਧੇ॥ਆਪਨਆਪਆ
ਪਹੀਅਚਰਜਾ॥ਨਾਨਕਆਪਨਰੂਪਆਪਹੀਉ
ਪਰਜਾ॥੩॥ਜਹਨਿਰਮਲਪੁਰਖੁਪੁਰਖਪਤਿਹੋਤ॥
ਤਹਬਿਨੁਮੈਲੁਕਹਹੁਕਿਆਧੋਤਾ॥ਜਹਨਿਰੰਜਨ
ਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾਨਾ॥ਤਹਕਉਨਕਉਮਾਨਕਉਨਅਭਿ
ਮਾਨਾ॥ਜਹਸਰੂਪਕੇਵਲਜਗਦੀਸਾ॥ਤਹਛਲ
ਛਿਦ੍ਰਲਗਤਕਹੁਕੀਸਾ॥ਜਹਜੋਤਿਸਰੂਪੀਜੋਤਿਸੰ
ਗਿਸਮਾਵੈ॥ਤਹਕਿਸਹਿਭੂਖਕਵਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਕ

ਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਨਾਹਿ ੧੨
ਸੁਮਾਰੁ॥੪॥ਜਬਅਪਨੀਸੋਭਾਆਪਨਸੰਗਿਬਨਾ
ਈ॥ਤਬਕਵਨਮਾਇਬਾਪਮਿਤ੍ਰਸੁਤਭਾਈ॥ਜਹਸ
ਰਬਕਲਾਆਪਹਿਪਰਬੀਨ॥ਤਹਬੇਦਕਤੇਬਕਹਾ
ਕੋਊਚੀਨ॥ਜਬਆਪਨਆਪੁਆਪਿਉਰਿਧਾਰੈ॥ਤ
ਉਸਗਨਅਪਸਗਨਕਹਾਬੀਚਾਰੈ॥ਜਹਆਪਨਊ
ਚਆਪਨਆਪਿਨੇਰਾ॥ਤਹਕਉਨਠਾਕੁਰੁਕਉਨੁਕ
ਹੀਐਚੇਰਾ॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਰਹੇਬਿਸਮਾਦ॥ਨਾਨ
ਕਅਪਨੀਗਤਿਜਾਨਹੁਆਪਿ॥੫॥ਜਹਅਛਲਅਛੇ

ਦੁਅਭੇਦਸਮਾਇਆ॥ਊਹਾਕਿਸਹਿਬਿਆਪਤ
ਮਾਇਆ॥ਆਪਸਕਉਆਪਹਿਆਦੇਸੁ॥ਤਿਹੁ
ਗੁਣਕਾਨਾਹੀਪ੍ਰਵੇਸੁ॥ਜਹਏਕਹਿਏਕਏਕਭਗ
ਵੰਤਾ॥ਤਹਕਉਨੁਅਚਿੰਤੁਕਿਸੁਲਾਗੈਚਿੰਤਾ॥ਜਹਆ
ਪਨਆਪੁਆਪਪਤੀਆਰਾ॥ਤਹਕਉਨੁਕਥੈਕਉਨੁ
ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ॥ਬਹੁਬੇਅੰਤਊਚਤੇਊਚਾ॥ਨਾਨ
ਕਆਪਸਕਉਆਪਹਿਪਹੂਚਾ॥੬॥ਜਹਆਪਿਰਚਿ
ਓਪਰਪੰਚੁਅਕਾਰੁ॥ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰੁ
॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਤਹਭਈਕਹਾਵਤ॥ਕੋਊਨਰਕਕੋਊਸੁਰ

ਬਛਾਵਤਾ। ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ। ਹ ੧੨
ਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਰਾ। ਦੂਖ ਸੂਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾ
ਨ। ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖ੍ਯਾਨ। ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆ ਰ
ਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ। ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ। ੭।
ਜਹ ਅਬਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ। ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਸਾਰੁ ਤਗ
ਸੰਤੁ ਪਰਤਾਪਿ। ਦੁਹੂ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ। ਉਨ
ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨਹੂ ਬਨੀ। ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨ
ਦ ਚੋਜ। ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ। ਜਿਸੁ ਭਾ

ਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲੁ
ਖਿਲਾਵੈ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੋਲੈ॥
ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ॥੮॥੨੧॥
॥ਸਲੋਕੁ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾ
ਰ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ॥੧॥
॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ
॥ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ॥ ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਭਿ

ਨ ਨਹੀ ॥ ਕਿਛੁ ਹੋਇਆ ॥ ਆਪਨੈ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇਆ ॥
ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥
ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤੁ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥
੧ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ
ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥ ਸੋ ਮੂਆ ਜਿਸੁ ਮ
ਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਸਭ
ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ
ਹਾਥਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇ
ਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੨ ॥ ਪੂਰਨ

ਪੂਰਬਿਹੋਵੈਇਆਲਾ ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਪਾਰਬੋਹੋਵੈਤੂਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਅੰ-੧੨੨
ਪਲੈਕਨਕਪਜਾਲੇਆਪਿਆ ॥ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਰਹਿਹਿਰਥਿਆ
ਪਿਆ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਜੀਅਜਪਹੁਭਾਂਤਿ ॥ ਜੋਜੋਰਚਿਓਸੁਤਿ
ਸਹਿਧਿਆਤਿ ॥ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ ॥ ਭਗਤਿ
ਕਰਹਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ ॥ ਮਨਅੰਤਰਿਬਿਸ੍ਵਾਸੁਕਰਿ
ਮਾਨਿਆ ॥ ਕਰਨਹਾਰੁਨਾਨਕਇਕੁਜਾਨਿਆ ॥੩॥
ਜਨੁਲਾਗਾਹਰਿਏਕੈਨਾਇ ॥ ਤਿਸਕੀਆਸਨਬਿਰਥੀ
ਜਾਇ ॥ ਸੇਵਕਕਉਸੇਵਾਬਨਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੁਬੂਝਿਪਰਮਪ
ਦੁਪਾਈ ॥ ਇਸਤੇਊਪਰਿਨਹੀਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਬਸਿ

ਆਨਿ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਬਿਧਨ ਤੇ ਬਿਭੁਏ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪੂ ੧
ਜੈ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥ ਇਹੁ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ੪
ਅਨੰਦੁ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤ
ਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ
ਸੁਆਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥ ਮਿਟੈ ਅ
ਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬ
ਸਾਵਹੁ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੪॥ ਹਲਤੁ

ਪਰਹੂਦੂਖਿਕੋਧੁਸਵ੍ਰਿ॥ਰਾਮਨਾਮਅੰਤਰਿਉਰਿਧ
ਾਰਿ॥ਪੂਰੈਗੁਰਕੀਪੂਰੀਦੀਖਿਆ॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਤਿ
ਸੁਸਾਚੁਪਰੀਖਿਆ॥ਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਜਪਹੁਲਿਵ
ਲਾਇ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਮਨਤੇਭਉਜਾਇ॥ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕ
ਰਹੁਵਾਪਾਰੀ॥ਦਰਗਹਨਿਬਹੈਖੇਪਤੁਮਾਰੀ॥ਏਕਾਟੇ
ਕਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਹੁਰਿਨਆਵਹਿਜਾਹਿ
੬॥ਤਿਸਤੇਦੂਰਿਕਹਾਕੋਜਾਇ॥ਉਬਰੈਰਾਖਨਹਾਰੁਧਿ
ਆਇ॥ਨਿਰਭਉਜਪੈਸਗਲਭਉਮਿਟੈ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪ

ਤੇਪ੍ਰਾਣੀਛੂਟੈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਸੁਨਾਹੀਦੂਖੁ॥ਨਾਮੁਜਪਤ ੧
ਮਨਿਹੋਵਤਸੁਖੁ॥ਚਿੰਤਾਜਾਇਮਿਟੈਅਹੰਕਾਰੁ॥ਤਿਸੁਜਨਕ
ਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰੁ॥ਸਿਰਊਪਰਿਠਾਢਾਗੁਰੁਸੂਰਾ॥ਨਾਨਕ
ਤਾਕੇਕਾਰਜਪੂਰਾ॥੧॥ਮਤਿਪੂਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿ॥ਦ
ਰਸਨੁਪੇਖਤਉਧਰਤਸ੍ਰਿਸਟਿ॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੇਅਨੂਪ
॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਸੁੰਦਰਹਰਿਰੂਪ॥ਧੰਨੁਸੇਵਾਸੇਵਕੁਪਰਵਾ ੦
ਨੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਪਰਧਾਨੁ॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤ
ਨਿਹਾਲੁ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵਤਕਾਲੁ॥ਅਮਰਭ

ਏਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆ।ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਹਰਿਧਿ
ਆਇਆ।੮॥੨੨॥ ।ਸਲੋਕੁ ।ਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁ
ਗੁਰਿਦੀਆਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਬਿਨਾਸੁ।ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸੰ
ਤਭੇਟਿਆਨਾਨਕਮਨਿਪਰਗਾਸੁ ।ਅਸਟਪਦੀ।ਸੰ
ਤਸੰਗਿਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਡੀਠਾ।ਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਕਾਲਾਗਾਮੀਠਾ
।ਸਗਲਸਮਿਗ੍ਰੀਏਕਸੁਘਟਮਾਹਿ।ਅਨਿਕਰੰਗਨਾ
ਨਾਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ।ਨਉਨਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁ।ਦੇਹੀਮਹਿ
ਇਸਕਾਬਿਸ੍ਰਾਮੁ।ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਅਨਹਤਤਹਨਾਦ।ਕ

ਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆ
ਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ
ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰ
ਤਾ ॥ ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲਾ ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਜੈਸੀ ਆ
ਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥ ਚਾਰਿ
ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੋ ਠਾਉ ॥ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੪॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥
॥ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੋ

ਚੇਤੈ॥ ਆਪਿਅਛੇਦੁਨਕਛੂਪ੍ਰਭੁਛੇਦੈ॥ ਸਰਬਕਲਾਕ
ਰਿਧੈਕੈਖੇਲੁ॥ ਸੋਕਿਨਿਪਾਈਐਜੋਗੁਰਹਰਿਅਮੋਲੁ॥ ਸਰਬ
ਜੋਤਿਮਹਿਜਾਕੀਜੋਤਿ॥ ਧਾਰਿਰਹਿਓਸੁਆਮੀਓਤਿਪੋਤਿ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਰਮਕਾਨਾਸਾ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਮਹਿਏਹੁਬਿਸ
ਸਾ॥੩॥ ਸੰਤਜਨਾਕਾਪੇਖਨੁਸਭੁਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੈਹਿਰ
ਦੈਸਭਿਧਰਮਾ॥ ਸੰਤਜਨਾਸੁਨਹਿਸੁਭਬਚਨਾ॥ ਸਰਬਬਿ
ਆਪੀਰਾਮਸੰਗਿਰਚਨਾ॥ ਜਿਨਿਜਾਤਾਤਿਸਕੀਇਹੁਰਹਤਾ
॥ ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਸਭਿਕਹਤਾ॥ ਜੋਜੋਹੋਇਸੋਈਸੁਖੁਮਾ
ਨੈ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੁਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈ॥ ਅੰਤਰਿਬਸੇਬਾਹਰਿ

ਸ੍ਰੀਧਰ ਜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਫਲਿ ਮੇਰਾ ॥ ਆਪਿ ਸ
ਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਅਨਿ
ਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾ
ਇ ॥ ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਆਪਿ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤ
ਾਰਾ ॥ ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ
ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥ ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾ

ਦਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮ
ਇਆ ॥ ਸਭ ਕੇ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ
ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥ ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾ
ਹੀ ਬੁਰਾ ॥ ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥ ਆਪਿ ਭਲਾ
ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥ ਆ
ਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾ
ਚੁ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ
ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸ

ਸਾਦਿਨਾਨਕਕਹਿਭੁਜਾਨੁ ॥੭॥ ਜੋਜੋਕੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋ
ਇ॥ ਆਪਿਪਤਿਆਨਾਇਕੋਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ ਬਿਭੁਧਨਵੰਤੁ
ਕੁਲਵੰਤੁਪਤਿਵੰਤੁ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜਿਸੁਰਿਦੈਭਗਵੰਤੁ
ਧੰਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਜਨੁਆਇਆ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭੁਜਗ
ਤੁਤਰਾਇਆ॥ ਜਨਆਵਨਕਾਇਹੈਸੁਆਉ॥ ਜਨਕੈ
ਸੰਗਿਚਿਤਿਆਵੈਨਾਉ॥ ਆਪਿਮੁਕਤੁਮੁਕਤੁਕਰੈਸੰਸਾ
ਰੁ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥੮॥੨੩॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਪੂਰਾਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਿਆਪੂਰਾਜਾਕਾਨਾਉ॥
ਨਾਨਕਪੂਰਾਪਾਇਆਪੂਰੇਕੇਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ ਅਸ

ਟਪਦੀ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿ
ਕਟਿਕਰਿਪੇਖੁ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਗੋਬਿਦੁ॥ ਮਨਅੰ
ਤਰਿਕੀਉਤਰੈਚਿੰਦ॥ ਆਸਅਨਿਤਤਿਆਗਹੁਤਰੰਗ॥
ਸੰਤਜਨਾਕੀਧੂਰਿਮਨਮੰਗ॥ ਆਪੁਛੋਡਿਬੇਨਤੀਕਰਹੁ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਅਗਨਿਸਾਗਰੁਤਰਹੁ॥ ਹਰਿਧਨਕੇਭਰਿਲੇ
ਹੁਭੰਡਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰੇਨਮਸਕਾਰੁ॥੧॥ ਖੇਮਕੁਸਲਸ
ਹਜਆਨੰਦ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦ॥ ਨਰਕਨਿਵਾਰਿ
ਉਧਾਰਹੁਜੀਉ॥ ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ॥ ਚਿਤਿ
ਚਿਤਵਹੁਨਾਰਾਇਣਏਕ॥ ਏਕਰੂਪਜਾਕੇਰੰਗਅਨੇਕ॥

ਗੋਪਾਲਦਮੋਦਰਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਦੁਖਭੰਜਨਪੂਰ ੧
ਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮੁਬਾਰੰਬਾਰਾ॥ਨਾ
ਨਕਜੀਅਕਾਇਹੈਅਧਾਰਾ॥੨॥ਉਤਮਸਲੋਕਸਾਧ
ਕੇਬਚਨ॥ਅਮੁਲੀਕਲਾਲਏਹਿਰਤਨ॥ਸੁਨਤਕ
ਮਾਵਤਹੋਤਉਧਾਰ॥ਆਪਿਤਰੈਲੋਕਹਨਿਸਤਾਰ॥ਸ
ਫਲਜੀਵਨੁਸਫਲੁਤਾਕਾਸੰਗੁ॥ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਹਰਿ
ਰੰਗੁ॥ਜੈਜੈਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈ॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨਦ
ਕਰੇਪ੍ਰਭੁਗਾਜੈ॥ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਮਹਾਂਤਕੈਮਾਥੇ॥ਨਾਨਕ
ਉਧਰੇਤਿਨਕੈਸਾਥੇ॥੩॥ਸਰਨਿਜੋਗੁਸੁਨਿਸਰਨੀਆ

ਸੋ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ ਮਿਟਗਏ ੧੨
ਭੇਖਭ੍ਰਮੇਸਭਰੈਨਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਕਠੇਨਾ
ਸੁਪਸਿਨਭੂਰੇਭ੍ਰਮਰਦੇਵਾ॥ ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕੀਸੇਵਾ
॥ਲਾਲਚਜਨਾਲਬਿਕਾਰਤੇਰਹਤੇ॥ ਨਾਮਨਾਮਨੁ
ਜਿਰਮਨਾਬਹਤੇ॥ ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦਿਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾ
ਰੀ॥ ਨਾਨਕਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀ॥੪॥ ਪ੍ਰਭਕੀਉਸ੍ਤ
ਤਤਿਕਰਹੁਸੰਤਮੀਤ॥ ਸਾਵਧਾਨਏਕਾਗਰਚੀ
ਤ॥ ਸੁਖਮਨੀਸਹਜਗੋਬਿੰਦਗੁਨਨਾਮ॥ ਜਿਸੁਮ
ਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਧਾਨ॥ ਸਰਬਇਛਾਤਾਕੀਪੂਰਨ

ਹੋਇਆ॥ਪ੍ਰਧਾਨੁਪੁਰਖੁਪ੍ਰਗਟੂਸਭਲੋਹੋਇਆ॥ਸਭੁਤੇਊ
ਠਪਾਏਅਸਥਾਨੁ॥ਖਾਹੁਰਿਜਹੋਵੈਆਵਣਜਾਨੁ॥
ਤਬਿਧਨੁਖ੍ਰਿਦੈਲੋਜਨੁਸੋਇਆ॥ਜਨਕਹਿਸਾਹਿਧ੍ਰ
ਪਤਿਹੋਇਆ॥ਧਾਖੋਸੁਸਾਂਤਿਬਿਧਿਸਵਨਿਧਿ॥ਭੁਧਿਗ
ਆ॥ਨੁਸਕਧਤਗਸਿਧਿ॥ਬਿਦਿਆਤਪੁਜੋਭੁਧਬ
ਧਿਆਨੁ॥ਪਤਿਆਨੁਸਕੋਸਟਊਤੁਆਇਜਨਨੁ॥ਹਰ
ਸਦਾਰਥੁਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਸਭੁਕੋਸਧਿਸਗਲਤੇਉਦ
ਸਾ॥ਸ੍ਰੀਦਰਸਤੁਰਸਤੁਕਾਧੇਤਾ॥ਸਸਦਰਸੀਏਕਦਿਸ
ਏਤਾ॥ਇਹੁਫਲੁਤਿਸੁਜਨੁਕੈਸੁਖਿਭਨੋ॥ਗੁਰਸਨ

ਕਨਾਮਬਚਨਮਨਿਸੁਨੇ॥੧॥ਇਹੁਨਿਧਾਨੁਜਪੈਮਨਿਕੋ
ਈ॥ਸਭਜੁਗਮਹਿਤਾਕੀਗਤਿਹੋਈ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਾਮਧੁ
ਨਿਬਾਣੀ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬਖਾਣੀ॥ਸਗਲਮ
ਤਾਂਤ੍ਰਕੇਵਲਹਰਿਨਾਮੁ॥ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮੁ
ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੈ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਮਤੇਛੁ
ਟੈ॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਕਰਮਪ੍ਰਭਿਪਾਏ॥ਸਾਧਸਰਣਿਨਾ
ਨਕਤੇਆਏ॥੨॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਨੈਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿ॥ਤਿ
ਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ॥ਜਨਮਮਰਨਤਾਕਾਦੂਖੁ
ਨਿਵਾਰੈ॥ਦੁਲਭਦੇਹਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ॥ਨਿਰਮਲਸੋ

ਭਾਮ੍ਰਿਤਤਾਕੀਬਾਨੀ॥ਏਕਨਾਮੁਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨੀ॥ਦੂ ੧੩
ਖਰੋਗਬਿਨਸੇਭੈਭ੍ਰਮ॥ਸਾਧਨਾਮਨਿਰਮਲਤਾਕੇਕਰਮ॥
ਸਭਤੇਊਚਤਾਕੀਸੋਭਾਬਨੀ॥ਨਾਨਕਇਹਗੁਣਿਨਾਮੁਸੁਖਮਨੀ
੮॥੨੪॥

